

انجيل متى

عيسى مسيح شجره نومه

عيسى مسيح شجره نومه،
 که داوود پاتشاه زا و ابراهيم پيغمبر
 نسل به همنه عه:

۲ ابراهيم، اسحاق په،

اسحاق، يعقوب په

يعقوب، يهودا و چو برارون په به.

۳ يهودا، فرص و زراح په په

و چون ما نوم تامار په.

فرص، حضرون په

و حضرون، رام په،

۴ رام، عميناداب په،

و عميناداب، نحشون په

نحشون، سلمون په به.

۵ سلمون، بوغز په به. و بوغز ما نوم

راحاب په.

بوغز، عوبيد په به و عوبيد ما نوم

روت په.

عوبيد، يسا په به

۶ و يسا، داوود پاتشاه په به.

داوود، سليمان په به.

سليمان ما پيش از ام که داوود پاتشا

زنگ ببيه، اوريا زنگ په.

۷ سليمان، رجبام په،

و رجبام، آبيا په، آسا په به.

۸ آسا، يهوشافاط په،

و يهوشافاط، يورام په،

يورام، عزيا په به.

۹ و عزيا، يوتام په، يوتام، آحاز په،

و آحاز، حزقيا په به.

۱۰ حزقيا، متسي په، متسي، آمون په

آمون، يوشيا په به.

۱۱ يوشيا، يگنيا و چو براعون په به که

ام زمون، يهوديون تبعيد بنده به

بابل سرزمين.

۱۲ يهوديون تبعيد پش به بابل:

يگنيا، شلتائيل په و شلتائيل زروبابل

په به.

۱۳ زروبابل، ابيهود په،

ابيهود، الياقيم په،

و الياقيم، عازور په به.

۱۴ عازور، صادوق په،

صادوق، اخيم په،

اخيم، اليود په به.

۱۵ و اليود، العازار په و العازار، متان په،

متان، يعقوب په به.

۱۶ يعقوب، يوسف په و يوسف مريم

شو به،

و مريم، عيسى اي که اوشون مسيح وائي

دنپاش بايد.

۱۷ همنه، ابراهيم پيغمبر زمون تا داوود

پاتشاه زمون چهارده نسل و داوود پاتشاه زمون

بعد آم که عیسی دنیا بومه چند ستاره شناس که مُغ گرو بنده، مشرقه سرزمین طرف بومند شهر اورشلیم^۲ آپریسشونه: «یهودیون پاتشاه که تازه دنیا اومیاسه کار؟ چون آما چو ستاره مشرق د وینتیوم و چو پرستش را اومییوم»^۳ وختی آم خبر هیرودیس پاتشاه گوش آرسس پریشون ببه، اورشلیم مردم همن چو شارین پریشون بنده.^۴ هیرودیس همهی سرون کاهنون که معبدہ علما بنده و قومه تورات معلمینش ای یقا ونگ بگه و چون کود آپرسس: «مسیح موعود کا گون دنیا با؟»^۵ آوه جواوشون بدا: «شهر بیت لجم، یهودیه منطقه د، چون میکای پیغمبر درباره آم همنه نبویشته که:

۱ «ای شهر بیت لجم که یهودا سرزمین د ای،

ته یهودا حاکمون ور اصلا کم نییش،

چون ایش د ای حاکمی ظهور گره

که چمن قوم، اسرائیلی رهبری کره.»

۷ پس هیرودیس پاتشاه خلوتی آ ستاره شناسش ونگ بگه ایشن ور و ستاره ظاهر آیینہ زمونش چو کود آپرسس.^۸ اُخری اجونش بخرسا شهر بیت لجم، و پوات: «پشا و دقتیم آ خوردگ پش بگردا. وختی اورن آلوس امین خور دار بکرا تا ازی بام آجو پرستش بکرم.»^۹ ستاره شناس بعد آم که پاتشاه لاوعونش آشنوس، راه دگینه. هه ستاره ای که چو ابراومینه موقعشون وینته بنده، چون پیش شی ای، و آخر ایقا سرون ور که خوردگ بر به، و ندرد.^{۱۰} آوه ستاره وینتیوم پر خوشحال بنده.^{۱۱} وختی پشندہ کیه دله آ خوردگشون چو ما حمن مریمیم، بوینتیون و سجدہ بکردنده، و آ خوردگشون پرستش بگه. اُخری ایشن صندوقونشون آکه و هدیه

تا زمونی که یهودیون به بابل تبعید بنده چهارده نسل و تبعید زمون تا مسیح زمون چهارده نسل بنده.

عیسی مسیح دنیا اومیین

۱۸ عیسی مسیح دنیا اومیین همنه به: عیسی ما مریم، یوسف پیوندی به. اما پیش از آم که عروسی بکرندہ وختی که مریم کِلگ به معلوم ببه که روح القدوس د اوراس.^{۱۹} مریم شو، یوسف، که صالح مردکی به و نگوسشه مریم رسوا ببینہ، تصمیمش بگت که بی صص مریم د جدا ببی.^{۲۰} اما وختی یوسف هنو هم فکر د به ای دغه خداوند ای ملائکه ای، چو خواو درومه و پواتش: «ای یوسف، داوود پاتشاه زا، اشته زنگیم مریمیم پیوند کردن مترس، چون آ خوردگی که چو ترنه د اِسِه، روح القدوس د اِسِه.^{۲۱} مریم ای زای ای دنیا آیره و ته چو نوم عیسی آنی، چون آو ایشن قومه، چون گناهان د نجات دی.»^{۲۲} آم چیه همه اتفاق دگت تا آ چيون که خداوند، اِشعیای پیغمبره زون وایش به، اتفاق دگنه که

۲۳ «ای کِلگی آور آبی و زای دنیا آیره

و چو نوم عِمانوئیل اونینده»

که چو معنی «خدا چما خمناعه» اِسِه.^{۲۴} وختی یوسف خواو اوپاب ببه هر چه که خداونده ملائکه آجوش فرمان داعه به، انجامش بدا و مریمیم که چو زنگ به پیوندش بگه.^{۲۵} اما چوام نخوت تا وختی که مریم ایشن زاش دنیا بایرد، و یوسف، آ خوردگی نومش عیسی اونا.

ستاره شناسون عیسی وینتن را آنده

۲ عیسی، هیرودیس پاتشاهی دوران، شهر بیت لجم، یهودیه منطقه د دنیا بومه،

که گوسنده آ خوردگ پکوشنده، مردنده.»
 ۲۱ پس يوسف آپاب بيه خوردگ و چو
 ماش اوگت و آگردسسه اسرائيل سرزمين.
 ۲۲ اما وختي پشونوسشه که آرکلاؤس اِشتن
 په جا، هيروديس، يهوديه منطقه حاکم اِسه،
 بترسسه پر بيشی، چون خواو دل آجوشون
 هشدار داعه به، جليله منطقه طرف راه دمگن
 ۲۳ يوسف بيه و ای شهری د که چو نوم
 ناصره به زندگيش بگه. همنه به که پيغمبران
 پيش گويي اتفاق دگت که وايشون به: «اجو
 ناصری وانده.

يحيی، مسيح راه آماده گريار

۳ هه روزون يحيای تعمیددهنده ظهورش
 بگه و يهوديه ببايون د پندش دايي
 ۲ بواتش: «توبه بگراه چون آسمانه پاتشاهی
 نزديکه!» ۳ يحيی آ کسی اِسه که اِشعیای
 پيغمبر چو دربار و:

«ای نفر ببايان بلند صصی ام و:

”خداونده راه، آماده بگراه!

چو راهون دوز بکرا“»

۴ يحيی خلاو شتر پشم د به و چرميه قايشی
 اِشتن کمرش دؤستی، و چو غذا ملخ و کوهيه
 غسل به. ۵ اورشليم مردم و سراسر يهوديه
 منطقه و تمامی اُردن روار اطراف چو وُر
 شينده ۶ و اِشتن گناهانسون اعتراف گردی
 و اُردن روار يحيی دسپيم غسل تعمیدشون
 ايگتی.

۷ اما وختي يحيی بيوينتسه که پر علما
 قريسيون فرقه و صدوقيان فرقه بومند پر
 که او تعمید دايي تا تعمید بيگيرنده، اجونش
 بوات: «ای افعی زادعون! که شماش هشدار
 بدا تا از اغصبی که آدوزا؟ ۸ اعمالی انجام بدیا
 که توبه را کرنده ۹ و اِشتنييم موايا ”چما جد

عونی از طلا و کندر و مَر آجوشون تقدیم بگه.
 ۱۲ چون خواو دل آجونشون هشدار دايه بنده
 که هيروديس وُر اومگردنده، آوه علایده راهييه
 آگردسسه اِشتن مملکت.

دوشتن به مصر

۱۳ وختي ستاره شناسي پشنديه، خداونده ای
 ملائکه اييه يوسف خواو درومه و بواتش:
 «آپاب بيه، خوردگ و چو ما حَمنا دؤص مصر
 و تا آ زَمون که آته خور ديم پر وند، چون
 هيروديس پاتشاه آم خوردگ پش گرده تا آجو
 پکوشه.» ۱۴ پس يوسف آپاب بيه و شوونه،
 آ خوردگ و چو ماش اوگت و دوشتشه مصر
 ۱۵ و تا هيروديس مَرَدنه وقت پر وندرد. همنه
 آ چه که خداوند، پيغمبر زونه و اِتش به اتفاق
 دگت که «چمن زام مصر د آخاست.»

۱۶ وختي هيروديس بزونسشه که ستاره
 شناسه آجو وازيشون داعه پر عصبانی بيه
 و مطابق آ زَمون که ستاره شناسون وانشون
 به، دستورش بدا تا شهر بيت لجم و چو
 اطراف همهی د ساله کولان و چو وليگ تره،
 پکوشنده. ۱۷ اَموقع آچيون که ارمیای پيغمبره
 پيشگوپيش کرده به، اتفاق دگت که واتش به:
 ۱۸ «شهره رامه د صصی گوش آريس.

بَرمون و پيله ماتمی صص.
 راحیل اِشتن خوردگون را بَرمونش کردی.
 و نتوستی آرام بيی
 چون چو خوردگ مَرَد بنده.

آگردسن به ناصره

۱۹ هيروديسه مَرَدنه پش، آ زَمون که يوسف
 مصر د به، ای خداونده ملائکه، يوسف خواو
 درومه و ۲۰ بواتش: «آپاب بيه، خوردگ و
 چو ما حَمنا آگرد اسرائيل سرزمين، چون آوه

٣ آ موقع وسوسه گر بومه عیسی وَر و بوات: «اگم ته خدا زایش، آم سگون دستور آده که نان بیبینه!» ٤ اما عیسی جواو بدا: «تورات نیویشته بیاسه که:

«انسان فقط نانیم زنده نی،

بلکم هر گلمه اییم که خدا گر د آبر
آ، زندعه.»

٥ اُخری ابلیس عیسیش بیه مقدس شهر و معبد بلندترین قسمت سرش بنا ٦ و آجوش بوات: «اگم ته خدا زایش، اِشتن فر دِ آشنیو چون زیور کتاب دِ نیویشته بیاسه:

«اِشته خونین خدا اِشتن ملائکه عه

دستور دی

و آوه آته اِشتن دسون سَر برنده که،

مگره اِشته لنگ سیگی بگینه.»

٧ عیسی چو جواو بوات: «آم نی تورات دِ نویشته بیاسه که،

«خداوند، اِشته خدا امتحان مگه.»

٨ هنی، ابلیس عیسیش بیه ای بلنده کوهی سر و تموم دنیا مملکتون و چون شکوه و جلالش، عیسیش نشون بدا و ٩ بوات: «اگم چمننا سجده بکری و آمِن پرستش بکری، آچِم هَمه آته آدیم.» ١٠ عیسی بوات: «ای شیطان چمن دور بیه! چون تورات نیویشته بیاسه که:

«خداوند، اِشته خدا را سجده یکه

و فقط چو را خدمت یکه.»

١١ اُخری ابلیس عیسیش ول بکه و ملائکه عه بومنده عیسیشون خدمت یکه.

عیسی اِشتن خدمت شروع کره

١٢ وختی عیسی بَشَنوسشه که یحیی دستگیر بیه، آگردسشه جلیل منطقه. ١٣ اُخری ناصره دِ بَشه شهر گفرناحوم و برزندگیش یکه. شهر

ابراهیم پیغمبر اِسه. «چون شمارا وام که خدا قادره آم سگون دِ ابراهیمه را اولاد به وجود بایره. ١٠ حتی هَینه تبر، دارون بن نینده. هر داری که چاک میوه مدیبه، ایرنده و آتش دَل فر دینده.

١١ «از توبه کردنه را، شماهون آویم تعمید دیم اما آ کسی که چمن پش آ چمن قویتره و از حتی لیاقت ندارم چو پای جار چو پیش بنیم. آو شماهون، روح القدوس و آتشییم تعمید دی. ١٢ آو اِشتن چنگییم اِشتن خرمنگاه تمیز کره. اِشتن گندم انبارون دِ ذخیره کره، اما سَمِر، آتشییم که اینمَره سوجونه.

عیسی تعمید

١٣ اُخری عیسی جلیل منطقه دِ بومه اُردن رووار، یحیی وَر تا یحیی اجو غسل تعمید بیدی. ١٤ ولی یحیی تَقلاش یکه چو پیش یگیره که آم کار مکره و آجو بوات: «از نیاز دارم اِشته دستیم تعمید بیگیرم، حلا ته آی چمن وَر؟» ١٥ اما عیسی چو جواو بوات: «بارز همنه بیی، چون چما را ام چاکه که آچه که درسته تمام و کمال انجام یدیم.» پس یحیی راضی بیه. ١٦ وختی عیسی تعمیدش یگت اَلْبَحَل آو دِ آبر بومه. هه لحظه آسمان عیسی را آبه و خدا روحش بیوینت که گوتری شارین نازل بیه و عیسی سَر بنشت. ١٧ و صصی آسمون دِ بومه که «آم چمن عزیزه کوله که آز چو دِ پر راضیم.»

عیسی امتحان کردن

٤ اُخری خدا روح، عیسیش بیه بیابون تا شیطان آجو امتحان یگره. ٢ بعد آم که چهل شبانه روز عیسی روز به و شیرش بیه.

خبر خداوند پاتشاهيش اعلام کردی و مردمه درد و مريضيش شفاش دای. ۲۴ پس عیسی شهرت تمومه سوریه د آپچس و مردم همهی مريضون که هر جور مرض و دردیشون د و دیوزدگون و غشیون و فلجونشون چو وړ آیردنده و عیسی آجون شفا دای. ۲۵ پس پر جماعتی جلیل منطقه و دیکاپولیس ناحیه، اورشلیم شهر و یهودیه منطقه و اردن روواره آ دیم عیسی پش بشنده.

موعظه کوهی سر

۵ وختی عیسی آ جماعتش بویت، کوهی سر بشه و بنیشت. آخری شاگرده چو وړ بومند ۲ و عیسی شروع به تعلیمش بکه و بوات:

۳ «خُش به حال آوی که روح د فقیرنده، چون آسمونه پاتشاهی، چون را بی.

۴ خُش به حال آوی که ماتم زړنده، چون آوه آروم گیرنده.

۵ خُش به حال آوی که فروتننده، چون آوه تمام دنیا صاحب بینده.

۶ خُش به حال آوی که و شیر و تشر عداالتنده

چون آوه سیر آیینده.

۷ خُش به حال آوی که رحم گزنده، چون، چون را رحم بی.

۸ خُش به حال آوی که چون دل پاکه، چون آوه خدا ویننده.

۹ خُش به حال آوی که سلوک دایته پش اسنده،

چون آجون، خدا خورگد و انده.

۱۰ خُش به حال آوی که

گفرناحوم جلیل دریاچه وَر و زیولون و نقتالی نواحی به. ۱۴ همنه ایشعیای پیغمبر پیشگویی اتفاق دگنه که واتش به:

۱۵ «زیولون و نقتالی، سرزمینونی که دریا راه، اردن رووار آدیم پنده، جلیل قومون؛

۱۶ مردمی که تاریکیه د زندگی کزنده، پیله نوری ویننده

و به آوه که مرگ منطقه و مرگ سایه د زندگی کزنده،

روشنایی پتاوس.»

۱۷ عیسی آزمون د آم پیامه اعلام کردنش شروع بکه که: «توبه بگرا، چون آسمونه پاتشاهی نزدیکه!»

عیسی اولین شاگرده

۱۸ وختی عیسی جلیل دریاچه وَر د قدمش زری، د پراش بویت که چون نوم شمعون، که آوشون پطرس وائی و چو برا آندریاس به. اُون دریا دل تورشون فر دای چون که صیاد پنده. ۱۹ عیسی آجونش بوات: «چمن پش بایو که از شما وام که چه طره شماهون، مردمه صیاد گرم.» ۲۰ اُون البخل اِشتن تورشون کنار فر بدا و عیسی پش بشنده. ۲۱ وختی عیسی اِشتن راش ادامه دای، د غلایده برارش یعنی یعقوب زیدی زا و چو برا یوحناش بویت که اِشتن په خَمنا قایق د پنده و اِشتن تورشون حاضر آگردنده. عیسی آجون وُنگ بکه. ۲۲ اُون اَلْبَحْل اِشتن قایق و اِشتن په شون ول بکه و عیسی پش بشنده.

مريضون شفا

۲۳ عیسی تمومه جلیل منطق د گردسی و یهودیون عبادتگاهون د تعلیمش دای و چاک

صالح بيته خونين جفا ويند
چون آسمون پاتشاهی
چون را بی.

١١ خُش به حال شَما، زمونی که مردم چمن
خونین شَما هون دِشمون بدینده و جفا بوینو و
هر دروغ لاوَعی شَما ضد بوانده. ١٢ خوش ببا
و شادی یگراه چون شَما پاداش، آسمان د پيله
إسه. چون آ پیامرونی که پیش از شَما اومیته
بنده، همنه جفاشون وینته به.

نور و نمک

١٣ «شَما دنیا نمک ایسیو. اما اگم نمک اِشتن
مزه از دس بدی، چه طَزه بی هنی اجو سَور
کردن؟ د هیچی را بَدَر نُخره جز آم که فِرِش
بدیوم و هدر بَشی.

١٤ «شَما دنیا نوربو. شهری که کوهی سر
بنا بی، نیی اجو جا بیدی. ١٥ هیچکس چراو
اونگیره و اجو قَداره پِن نارزه بلکم اجو
چراودون سَر نینده تا چو نور هُمن سَر که که
د اِسنده دِگنه. ١٦ پس بارزا شَما نور مردم سر
دِگنه تا شَما چاگه کارون بویننده و شَما په که
آسمان د اِسه، اجو ستایش بکرنده.

شریعت

١٧ «فکر مکرر که از اومیم تا تورات و
پیامبرون نوشته هون باطل بکرم: نومیم تا
اجون باطل بکرم، بلکم اومیم تا اجون انجام
بدیم. ١٨ چون حقیقتن، شَما وام تا زمونی که
آسمون و زمین اِشتن یقا د اِسنده، هرگز ای
نقطه یا همزه ای تورات د کم نیی، تا آم هَمّه که
تورات نیویشته به انجام بیی. ١٩ پس هر که
آم شریعتِه وِلگ ترین احکامه کم اهمیت بزونه
و دیگرون یاد بدی که همنه بکرنده، آسمان
پاتشاهیه د وِلگ ترین بیینده. اما هر که آم

احکام انجام بدی و اجو دیگرون یاد بدیته،
آسمانه پاتشاهیه د پيله بی. ٢٠ چون شَما وام،
تا شَما چاکتر از تورات معلمین و فِرِسی فرقه
علما مبا، هرگز آسمان پاتشاهی دله نِشا.

خشم

٢١ «آشَنوسِیو که قدیمیونشون واته که،
”قتل مکه، هر که قتل بکره، سزاوار که
محاکمه بیی.“ ٢٢ اما از شَما وام هر که اِشتن
برار را عصبانی بی، محاکمه سزاواره؛ و هر که
اِشتن براعه ”توهین“ بکره، شورا پیش محاکمه
سزاواره؛ و هر که اِشتن براعه احمق بواعه
جهنده آتسه سزاواره. ٢٣ پس اگم وختی گوی
اِشته هدیه قربانگه د تقدیم بکری، ویر آگت
که اِشته برا اِشته دَسِت ناراحت، ٢٤ اِشته هدیه
قربانگه د بَنه و اول پِش اِشته براریم آشتی
بِکه، اُخری بوره اِشته هدیه تقدیم بکه. ٢٥ با
آ کسی که اِشت د شکایت داره، محاکمه راه د
البحل، آشتی بکه، مبدا که اته بیر قاضی وَر و
قاضی اته آدی نگهبانه دَس و ته زندان دِگنی.
٢٦ حقیقتا، اته وام که تا قرون آخر مدی زندان
د اَبر نای.

شهوت

٢٧ «آشَنوسِیو که واتشون، ”زنا مکه.“
٢٨ اما از شَما وام هر کی شهوتیم ای زَنکی دِسه
هه لحظه اِشتن دل د آ زَنکیم زناش کرده.
٢٩ پس اگم اِشته راسن چَشمِه باعث بی که ته
گناه بکری، اجو اَبر بایر و فِر ده، چون اِشرا
چاکتر که اِشته بدن ناقص بیی تا آم که تمام
اِشته بدن جهندم دِگنه. ٣٠ و اگم اِشته راسه
دسه باعث بی که ته گناه بکری، اجو قطع بکه
و فِر ده، چون اِشرا چاکتر که اِشته بدن ناقص
بیی تا آم که تمام اِشته بدن جهندم دگنه.

کسی که اِشْتِ کوذَ قرضی آخازه، اِشته دیم او مگردون.

طلاق

۳۱ «هَمْ نِ هِمَنَه واتشونه که ”هر که گوه اِشتن زَنگِ طلاق بدی، گُون اجو طلاقنامه ای آدی.“ ۳۲ اما از شَما وام هر که اِشتن زَنگِ جز زنا را طلاق بدی، باعث بی آرتک زنا کار بیی، هر مردکی که طلاق ایگته زَنگی ام پیوند بگره، زناش کرده.

قسم

۳۳ «و هِمَنَه نِ اِشْتَوَسِیو که قدیمیونشون واته که، ”دوروغه قسم مَخَه، و اقسامونی که خداوند نوم خُردره وفا بکه.“ ۳۴ اما از شَما وام هرگز قسم مَخَرَا، نه آسمانه قسم بخرا، چون که خدا پاتشاهی تخته، ۳۵ و نه زمینه قسم بخرا، چون چو پا نایه بقاسه و نه اورشلیم شهره قسم بخرا، چون که آپله پاتشاه شهره. ۳۶ و اِشتن سره نِ قسم مَخَه، چون حتی یتونی اِشتن ای سر موپی سیی یا سیاو بکری. ۳۷ پس شَما ”بله“ هَه ”بله“ بی و شَما ”نه“ هَه ”نه“ بیی، چون چَم دَ ویشتر، شرور کاره.

انتقام

۳۸ «اِشْتَوَسِیو که واتشونه، ”چشم چشمه غوض و دندون دندونه غوض.“ ۳۹ اما از شَما وام شرور آدمه پیش موندرا، بلکم اگم کسی اِشته دیمه راسه طرف ای سیلی ای زنه، اِشته دیمه آ طرفه نِ اگردون چو طرف تا بزنه. ۴۰ و اگم کسی بگوه آته محاکمه را بیره، تا اِشته شوی ایگیره، اِشته عبا نِ اجو آده. ۴۱ اگم ای رومیه سربازی آته مجبور بکره که چو باره د کیلومتر بیری ته چهار کیلومتر ببه. ۴۲ اگم کسی آته مندت بکره که اجو ای چی آدی، اجو آده و

دشمنون محبت کردن

۴۳ «اِشْتَوَسِیو که واتشونه، ”اِشته قونشیم خُش ببه و اشته دشمن دَ بَدِرون با.“ ۴۴ اما از شَما را وام شَما دشمنونیم خُش ببا و اوی که شَماهون آزار رسونده، چون را خیر دعا بگرا، ۴۵ تا شَما په که آسمان دَ اِسه، چو خوردگ ببا. چون او اِشتن آوتابه چاک آدمان و بد آدمان سر ای جور تاوانه و اِشتن وارونه عادل آدمون و ظالم آدمون سر ای جور وارونه. ۴۶ اگم فقط کسونیم خُش ببا که شَما خمننا خُشونده، شَما را چه پاداشی داره؟ مگم خراجگر هِمَنَه نکرند؟ ۴۷ و اگم فقط شَما برارون را سلام بگرا، د چه کار چاکتری نسبت به دیگرون کار دارو؟ مگم بت پرسته نِ هِمَنَه نکرند؟ ۴۸ پس شَما گون کامل ببا هه جور که شَما آسمانیه په کامله.

صدقه داین

۶ «ویراجون ببا که شَما اِشتن خیره کارون مردمن چشمون پیش مکر، چون هِمَنَه شَما په ور که آسمون دَ اِسه پاداشی یدارو. ۲ «پس آ وختی که صدقه دی، جار مزن، د دیمه آدمون شارین که عبادتگاهون و کوچه بازاران د آم کار کرده تا مردم چون تعریف بگرند. حقیقتا، شَما را وام که آوه اِشتن پاداششون ایگته. ۳ پس ته وختی صدقه دی، هِمَنَه آده که اِشته چپ دَ سی آ کاری که اِشته راست دس کره، مزونه ۴ تا اِشته صدقه مخفی بیی؛ اُخری اِشته په که هر مخفی کاری چو را آشکاره، آته پاداش دی.

بلکم آجما آشیر دس د نجات آده. چون
پاتشاهی و قدرت و جلال تا
ابد ایشرا اسه. آمین.

١٤ چون اگم مردمون خطاهون ببخشا، شَما
آسمانیه په نی شَماهون ببخشه. ١٥ اما اگم
مردمون خطاهون ببخشا، شَما آسمانیه په نی
شَما خطاهون ببخشه.

روژه

١٦ «وختی که روژه گیرا، د دیمون شارین
اِشتن پگر مگرًا چون آوه اِشتن دیمه حالته
عوض گرنده تا مردمون وَر نشون بدینده
که روزنډ. حقیقتن، شَمارا وام که آوه اِشتن
پاداششون ایگته. ١٧ اما وختی ته روژه گیري،
اِشته سَر روعن آسون و اِشته دیمه بشو ١٨ تا
مردم مزونډه ته روزیش بلکم اِشته آسمانیه په
که چشمان د مخفی اسه و اِشته په که مخفی
کارون چو را آشکاره، اته پاداش دی.

گنج آسمون د

١٩ «شَما زمین د گنج جمع مکرو، یقایی که
پِت زنه و زنگ زنه و دِزه آینده و آجو دِزنډه.
٢٠ بلکم شَما آسمون د گنج جمع پگرو یقایی
که نه پِت زنه و نه زنگ زنه و دِزه ناپنده و آجو
نډِزنډه. ٢١ چون اِشته گنج هر یقا بیی، اِشته
دلَم پر اِسه.
٢٢ «چشم، جانه چراوه. اگم اِشته چشم
سالم بیی، اِشته تموم وجود نورانی بی. ٢٣ اما

دُعا

٥ «وختی که دُعا کری، د دیمه آدمون
شارین مبه که خُشنده عبادتگاهون و کوچه
سرون د پا وِندرنده و دُعا بکرنده تا مردم
آجون بوینډه. حقیقتا، شَمارا وام که آوه اِشتن
پاداششون ایگته. ٦ اما، ته وختی که دُعا کری
اِشته اتافه دله بشه، و چو بره دِبنډ و اِشته
آسمانیه په وَر که چشمون د مخفی دُعا بکه،
اُخري اِشته آسمانیه په که مخفی کارون چو را
آشکاره، اته پاداش دی.

٧ «وختی دعا کری، ببخودیهِ لاوعون تکرار
مکه، هیمنه که بت پرسته لاوه گرنده، چون آوه
هیمنه فکر گرنده که پر تکرار کردنییم، چون
دعا مستجاب بی. ٨ پس چون شارین مبه چون
شَما په پیش از آم که شَما چیزی چو کوډ آخازا،
زونه که شَما چه احتیاج داو.

٩ «پس شَما هیمنه دُعا بگراه:

«ای چما په که آسمان د اسی

اِشته نوم مقدس بیی.

١٠ اِشته پاتشاهی با.

اِشته خواسته، هیمنه که آسمان د

انجام بی،

زمین را انجام بیی.

١١ چما را روزانه غذا بایر و آجما آده.

١٢ و چما قرضون ببخش،

همنه که اما چما قرضون بخشوم.

١٣ و آجما امتحان مکه،

صبا را نگران مباد. صبا اِشتن نگرانِیون داره. هارو مشکلات، هارو را وِسنده!

دیگرون قضاوت کردن

۷ «کسی قضاوت مَکرا تا شَمانی قضاوت مَبا. ^۲ چون هِمَنه که شَما دیگرون قضاوت گرا، شَما نی قضاوت گرِنده و هَه پیمانَه یِیم که وزن گرا، شَمانی وِزن کرِنده. ^۳ چِرا سِقمِری که اِشته برا چِشم دَ اِسه وِینی، اَمّا آ کُنده ای که اِشته چِشم دَ اِسه نِوینی؟ ^۴ چه طَره تونی اِشته برا بوای، ”بارز آ سِقمِری اِشته چِشم دَ اِسه اَبَر بایرم“ با آم که اِشته چِشم دَ ای کُنده ای داری؟ ^۵ ای دِ دیم، اول کُنده اِشته چِشم دَ اَبَر بایر اُخْری چاکتر وِینی تا آ سِقمِری اِشته برا چِشم دَ اَبَر بایری. ^۶ «آ چه که مقدّس اِسه، سِبه هون مَدِبا و شَما مرواریان، خوین پیش مَندازو مبادا آوه پویلِنده و آگردنده و شَماهون آنجَن آنجَن بَگرِنده.

آخازا، بگردا، بکوعا

^۷ «آخازا، که آدایه بی، بگردا، که آلو، بَر بکوعا، که بر شاما دیم آبی. ^۸ چون هر که آخازه، اجو آدایه بی و هر که بَگرده، آلو و هر که بَره بوکوعه، بر چو دیم آبی. ^۹ شَما میون کومین آز شَما اگم چو زا چو کُود نانی آخازه، نای جا ای سِگی اجو آدی؟ ^{۱۰} یا اگم ای مای آخازه، ای ماری اجو آدی؟ ^{۱۱} پس اگم شَما که بَد آدمونی اِسیا، زونو که چه طَره چاک هدیه عون شَما خوردگون آدیا، چنده ویشتر شَما آسمانیه په، به اوه که چوکُوده چیزی آخازنده، چاکه چیون دی. ^{۱۲} پس مردمِیم هِمَنه رفتار

اگم اِشته چِشم فاسد بیبی اِشته تموم وجود ظُلمات بی. پس اگم نوری که اِشته وجود اِسه ظُلمات بیبی، چه پيله ظلماتی اِسه! ^{۲۴} «هیچکِه نِتونه دِ اربابه را خدمت بَگره، چون یا ای نفر دَ بدش آو آییو محبت گره، یا ایو دل بَندیه و آییو اهمیت ندی. شَما نِتونو هم خدا بَنده ببا و هم پوله بَنده.

بی نگرانیه زندگی

^{۲۵} «پس شَما را وام زندگی خوئین نگران مَبا که چه بُخرا و یا چه آخرا، و شَما جانَه را نگران مَبا که چه دِگرا. مگم زندگی، شَما غذا دَ و شَما بدن، خَلاو دَ مهم تر نی؟ ^{۲۶} آسمون بَرندهون دِ دسو که نه کارِنده و نه درو گرِنده و نه آنبارون دَ ذخیره کرِنده ولی هنی شَما آسمانیه په آجون روزی دی. مگم شَما چوَن دَ با ارزشتر نییا؟ ^{۲۷} کومین از شَما تونه نگرانی آم ای ساعت اِشتن عمره اضافه بَگره؟ ^{۲۸} «چرا خَلاو را نگرانِیو؟ صحرا گُون دِ دسو که چه طَره رشد گرِنده نه زحمت کُشنده و نه وِجنده. ^{۲۹} ولی شَما را وام که حتی سلیمان پاتشاه نی اِشتن همه ی شکوه و جلالِیم چون شارین بَزک نِبِه. ^{۳۰} پس اگم خدا علفون که هارو صحرا دَ اَبَر آینده و صبا تَنَد دَ سوچسه بی، هِمَنه پووشونه، ای کم ایمانون مگم شَماهون چاکتر از آم نپووشونه؟ ^{۳۱} «پس نگران مَبا و موایا که چه بُخروم یا چه آخروم و یا چه دِگروم. ^{۳۲} چون بت پرسته، هِمَنه هِمَنه چیون پش گرِنده، اَمّا شَما آسمانی په زونه که شَما هِمَنه آم چیون احتیاج دارا. ^{۳۳} بلکم اول خدا پاتشاهی و چو عدالت پش ببا، اُخْری هِمَنه چی شَماهون آدی ^{۳۴} پس

معجزمون نکه؟“ ۲۳ آز رُک آجون وام، ”هرگز شاهون اونوزنسيم ای بدکارون، چمن دور آبا!“

دانا معمار و نادان معمار

۲۴ «پس هر که چمن آم لاوعون بشنوه و آجون عمل بکړه، ای عاقل مردکی شارين که اِشتن کييه سگ سر بناش بکه. ۲۵ و ارون بوارس، سيل بومه، باد بوزس و آکييش فشار بايد اما آکييه خراو نيه چون آگه سگ سر بنا بييه به. ۲۶ اما هر که چمن آم لاوعون بشنوه و آجون عمل مکره، نادانه مردکی شارين که اِشتن کييش شين سر بناش بکه. ۲۷ و ارون بوارس، سيل بومه، باد بوزس و آکييش فشار بايد آکييه ويرانه به و آکييه ویرانی پر به!» ۲۸ وختی عیسی آم لاوش تموم بکه مردم چو تعلیم د مات بښده، ۲۹ چون کسی شارين تعلیمش دای که قدرت صاحب به، نه چون تورات معلمین شارين.

جذامی مردکه شفا

وختی عیسی کوه د آشنیو بومه، پر **Λ** جماعتی چو پش بښنده. ۲ آم موقع ای مردکی که جذامش د عیسی ور بومه و چو پیش زانوش بزه و بوات: «ای آقا، اگم بگوی تونی آمن شفا بیدی.» ۳ عیسی اِشتن دېش دراز بکه و آجوش دس بزه و بوات: «گوم؛ شفا بیگی» البخل، چو جذام چاک به. ۴ آخری عیسی اجو بوات: «ویراجون بیه و کسی را

بگرا که گوا آوه شماییم رفتار بگرېنده. آم کتاب تورات و پیغمبرون نیوشته هون.

زندگی راه

۱۳ «تنگ بر دله بښا، چون آراهی که چو آخر عاقبت هلاکته، آسونه و چو بر فراغه و آوی که ام بر دله بښنده پرنده. ۱۴ اما آراهی که به آبدیه حیات منتهی بی، چتین و چو بر تنگ و آونی که آم راه آلوده، کم اِسنده.

دار و چو میوه

۱۵ «دوروغیه پیغمبران د دوری بکرا. آون گوسپندون خلاویم آینده شما ور، اما چون باطن دزنده ورگ شارينده. ۱۶ داژن چون میوه هون د آزوننده. مگم انگور، خار بوته د، یا آنجیر، علف هرزه د چينا؟ ۱۷ همنه هر سالم داری چاکه میوه دی، اما آفتیه دار، بده میوه دی. ۱۸ سالم دار یتونه بد میوه بیدی و آفتیه دار یتونه چاک میوه بیدی. ۱۹ هر داری که چاک میوه مدیه، اجو ایړنده و آتش دل فر دیند. ۲۰ پس شما آجون چون میوه هون د آزونو.

۲۱ «همنه، نی که هر که آمن بوا ”خداوند، خداوند“ آسمان پاتشاهی دله بشی، بلکم آوه که چمن په خواسته که آسمان د اِسه انجام بدی، آسمانه پاتشاهی دله شی. ۲۲ داوری روز خلیه آمن واند: ”خداوندا، خداوندا، مگم اشته نوم د نبوتمون نکه؟ مگم اشته نوم د دیومون آبرمون نکه؟ مگم اشته نوم د پر

و همه‌ی مريضونش شفاش بډا. ^{۱۷} همنه ببه،
تا اشعياى پيغمبره پيشگويى اتفاق ډکت که
واتش به:

«آو چما دردش اوگت»

و چما مريضيش اِشتن دوشه سر بڼه.»

عيسى پيروي كړنه بيا

^{۱۸} وختى عيسى بويته که پر جماعتى چو
دوير جمع اېنده، دستورش بډا: «دريچه آ
ديم پشوم.» ^{۱۹} اموقع تورات اى معلمى بومه
عيسى وړ و بوات: «اى استاد، هر يقا بيشى، آز
اِشته پش آم.» ^{۲۰} عيسى جواو بډا: «شال لونه
دارنده، آسمانه پرنده نى لونه دارنده، اما انسان
زا بقاى اِشتن سر اونيبته را ډداره.» ^{۲۱} علايده
شاگردى عيسياش يوا: «اى آقا، اول اجازه آده
تا پشيم و چمن په نيا بدارم و وختى يم و
آجوم پخشارد بام.» ^{۲۲} اما عيسى اجو بوات:
«چمن پش بور و بارز مردعون، اِشتن مردعون
پخشارنده.»

دريا طوفانه آرام كړدن

^{۲۳} اُخري عيسى اى قايقى دل پښت و چو
شاگرده نى چو پش پشنده. ^{۲۴} اى دَفه اى
توفانى درياچه د بومه، همنه که نزديک په
موجه قايقه غرق پکړنده. اما عيسى خوته به.
^{۲۵} پس عيسى شاگرده بومنده آجوشون خواو
د اوپاب پکه و بواتشون: «اى آقا، اما کورو
هلاک بوم، اجما نجات آده!» ^{۲۶} عيسى اجون
بوات: «اى کم ايمانان، چرا همنه ترَسا؟»
اُخري اوپاب ببه و باد و درياچه را غيښش
پکه و همه يقا کامل آرام ببه. ^{۲۷} آون حيران
بينده و هندپگر کوډ آپرسيسشون: «آم چه طره
آدميه؟ حتى باد و درياچه نى چو کود فرمان
برنده!»

چيزى موای، بلکم پشه اِشتن، کاهنه نشون اډ
و آقربانى که موسى پيغمبره دستورش داعه په
تقديم پکه تا آوه پزونډ که شفار گټه.»

روميه افسر ايمان

^۵ وختى عيسى پشه شهر گفرناحوم ډله، اى
روميه افسرى بومه چو وړ و مڼدتييم ^۶ آجو
بوات: «آقا، چمن نوکر فلجه و که ډکتاسه و
سخت درد گشه.» ^۷ عيسى بوات: «از آم و
اجو شفا ديم.» ^۸ اما آفسر جواو بډا: «آقا،
از لايق نيم که ته چمن که باي. بلکم ته فقط
اى چى بوا که چمن نوکر شفا بگيره.» ^۹ چون آز
اِشتن مامورم. سربازونى نى چمن تحت فرمان
دارم. وختى اى نفرى وام "پشه"، شى و علايده
نفر وام "بور"، آ. چمن نوکر وام آم کاره
پکه "گره." ^{۱۰} عيسى وختى آم لاوش بښنوس،
مات ببه و به آوى که چو پش اوميند بوات:
«حقيقتن، شما را وام از حى اسرائيل قوم د
نى همنه ايمانيم نوينته. ^{۱۱} و شما را وام که پر
آدمه شرق و غرب د آينده و آسمان پاتشاهيه
د ابراهيم و اسحاق و يعقوب خمن اى سفره
سر نيشنده، ^{۱۲} اما آوى که آم پاتشاهى را دنيا
اومينده اجون ابر گرنده به تايريکى، يقاى که
پزمنده و دندون دندونون سر فشار دينده.
^{۱۳} اُخري آفسرش بوات: «پشه! مطابق اِشته
ايمان آته آدایه بى.» البجل چو نوکره شفاش
پگت.

^{۱۴} وختى عيسى پشه پطرس کييه، پطرس زن
ماش بيونت که تپش گرده به و مريض، که
د دگته. ^{۱۵} عيسى چو دسش دس يزه و چو
تب قطع ببه. و آرنک اوپاب ببه و عيسى کوډ
پذيرایش پکه.

^{۱۶} غروو دم، پر ديو زده عونشون بايرنډ
عيسى وړ و عيسى اى کلاميم ديون ابرش پکه

د دیوزده مردکه شفا

چمه واتن که «إشته گناهه بَخِشِه ببنده»^۶ یا چمه واتن که «اوپاب به و پمچ»؟^۷ اما چمه خوئین که یزونی انسانه ز قدرت داره که گناهون ببخشه» - آ فلج مردکش بوات: «اوپاب به، إشته یقا آپرچین و پش إشته گه.»^۸ ۷ مردک اوپاب به و پشه کییه. ۸ وختی مردم آم اتفاقشون بویتنده بترسسنده و خداشون شکر بکه که همنه قدرتی انسانش داعه.

متی دعوت

۹ وختی عیسی آ یقاش ترک کردی ای مردکش بوینت چو نوم مَتَّى به و باج ایگتنه دَک د نِشته به. عیسی آجوش بوات: «چمن پش بور!» متی اوپاب به و چو پش پشه. ۱۰ عیسی، مَتَّى گه د چو سفره سر نِشته به که پر باجگیره و گناهکاره بومند و عیسی و چو شاگردانه خمنای سفره سر پِنشِنده. ۱۱ وختی قریسی فرقه علما آمشون بوینت، عیسی شاگردونشون بواتند: «چرا شما استاد باجگیرون و گناهکارون خمنای غذا خُره؟» ۱۲ وختی عیسی آمش بَشَتوس، بوات: «مریضه آدمون طیبب گونده نه سالم آدمون. ۱۳ پشا و آم کلام معنی درک بگرا که "آز رحمت گوم نه قریونی." چون نومیم تا صالح آدمون دعوت بکرم، بلکم اومیم تا گناه کار آدمون دعوت بکرم.»

سوال آپرسن دربارہ روزہ

۱۴ اُخری یحیی شاگرده بومند عیسی وَر و بواتشون: «چرا آما و قریسیان روزہ گیروم، اما إشته شاگرده روزہ نیگرند؟»^{۱۵} عیسی جواو بدا: «مگم بی که عروسی میهمانه آ زُمون که زُما چون خمنایسه عزاداری بگرند؟ روزونی آرسه که زُما چون کود ایگنه بی، اُخری آوه

۲۸ وختی عیسی آرسس ناحیه جدریان، که دریاچه آ دیم به، د دیوزده مردک که قبرستان د آبر شینده ای دَفه عیسی پیش بومنده. آ د نفر همنه وحشی بنده که هیچکس نتونسی آ راه د رد پی. ۲۹ آون جیکيله بگردنده: «تَه آجما چه کار داری، ای خدا زا؟ اومیش تا آجما پیش ترا زمونیکي که گون عذاب بیونوم عذاب بیدی؟»^{۳۰} ایکه چون د دورتر، پيله رَمه خوپی غذاشون خوردی. ۳۱ آ دیوه مندیم عیسیاشون بوات: «آگم آجما آبر گری، آجما بخرس رَمه خویه دله.»^{۳۲} عیسی آجون بوات: «پشا! آ دیوه، آ د مردک د آبر پشنده و خویه دله پشنده و تموم آرمه گون آبه دریاچه دله و آو دل غرق ببنده. ۳۳ آوه که خوپیون ویراجون بنده دوشتنده، پشنده شهره دل و همه چیشون بواتند للخصوص آ اتفاقی که آ دیو زده عون را دِگت به، هَمُن را بواتند. ۳۴ اُخری مردم آ شهر، هَمُن عیسی وینن را پر بومنده، وختی عیسی شون بوینت مندتشون بکه چون ناحیه ترک بکړه.

فَلَج مردکه شفا

۹ عیسی قایق دل پِشت و پشه إشتن شهر، که دریاچه آ دیم به. ۲ اُخری چند نفر ای فلجه مردکی که دُشک سر خُته به، بايردشونه عیسی وَر. عیسی وختی چون ایمانش بوینت آ فَلَجش بوا: «إشته دل قرص بیی زا، إشته گناهون بَخِشِه ببنده!»^۳ آم موقع، بعضی تورات معلمین اشتنیم بواتنده: «آم مردک کفر وا.»^۴ عیسی چون فکرش بزونس و بوات: «چرا شما دل د همنه پلید فکرون کرو؟^۵ گوم واتن را راحت تره:

«ای داوود پاتشاه زاء، اَجْمَا رحم بکِه!»^{۲۸} وختی عیسی که دله پشه آ دِ مردک بومند چو وَر. عیسی چون کوډ آپرسس: «ایمان دارا که تونم آم کاره بکرم؟» اون بواتشون: «بله، آقا.»^{۲۹} اُخری عیسی چون چشمونش دس بزه و بوات: «عین سَمّا ایمان، سَمّا را انجام بی.»^{۳۰} ای دَفَه چون چشم آبنده. عیسی تأکیدیم آجون بوات: «ویراجون ببا کسی آم اتفاق دَ خبر دار مبی.»^{۳۱} اما اُون آبر بَشندنه و همهی آ ناحیه آم خیرشون پخش بکه.

^{۳۲} وختی که آ دِ مردک آبرشینده، ای دیو زده مردکی که لال به شون بایرند عیسی وَر. ^{۳۳} وختی عیسی دیوش مردک دَ آبر بکِه آلال مردکه زون آبه. مردم حیرون ببنده و بواتشون: «هرگز اسرائیل قوم دَ هِمَنَه چی ای نیوینتمون به ^{۳۴} اما قریسی فرقه علما بواتشون: «عیسی، دیون، دیون رئیس کمکیم آبر گره.

کارگر کم اسنده

^{۳۵} عیسی همهی شهرن و دهون گردستی و چون عبادتگاهون دَ تعلیم داتی و خدا پاتشاهی چاک خبرش اعلام گردی و هر درد و مریضیش شفاش داتی.^{۳۶} وختی عیسی جماعتش بونیت، چو دل چون را بسوجس چون که بی چوپونه گوسفندون شارین پریشون و درمانده بنده.^{۳۷} پس اِشتن شاگردانش بوات: «محصول فراوانه، اما کارگر کمه.»^{۳۸} پس، محصوله صاحب دَ یگو تا اِشتن محصوله درو را کارگرونی بخرسه.»

دونزه شاگرد رسالت

۱. آموقع عیسی اِشتن آدونزه شاگردش وُنْگ بکه و آجونش قدرت بدا تا پلید ارواح آبر یگرنده و هر درد و مریضی

روژه گیرنده.^{۱۶} هیچکس تازه و آو دِنشیهه پارچه ای، کوبینه خلایقیم که پینه نَزنه، چون آ پینه آ خلّاق دَ جدا بی و ویشتر اورزه.^{۱۷} و تازه شراو کوبینه یالاقچه هون دَ دِنگرنده. اگم آم کاره بکرنده، چون تازه شراو حلا گاز داره یالاقچه هون تِرکه و شراو ایی و خوم از بین شینده. بلکم تازه شراو گُون تازه یالاقچه هون دله دِگرنده تا هر دِ سالم بمونه.»

ای کیکی زنده آیین و ای زَنکی شفا ایگتن

^{۱۸} وختی که عیسی آم لاوعون آجونش وائی ای نفر از یهودیون رئیس بومه چو وَر و چو پیش زانوش بزه و بوات: «هِنَنَه چمن کینه بَمَه. اما بوره و اِشته دسه چو سر اونه که، زنده بی.»^{۱۹} عیسی اوپاب ببه و اِشتن شاگردونیم چو خمننا پشه.^{۲۰} ام لحظه، ای زَنکی که دونزه سال به خونریزش دَ، عیسی تَش چو نزدیک ببه و چو آبا لیش دس بزه.^{۲۱} چون که آ زَنک اِشتننن واتش به: «اگم حتی بتونم چو آبا دس بَزَنم، شفا گیرم.»^{۲۲} عیسی آگردسش و آوش بیونت و بوات: «کِلْگ اِشته دله قرص بیی، اِشته ایمان آیش شفا بدا.» هه لحظه، زَنکه شفاش بَگت.^{۲۳} وختی که عیسی آرئسه که پشه و نوحه خونه و مردمش بونیت که یَزْمون گردینده،^{۲۴} آجونش بوات: «آبر پشا، چون که کِلْگ نِمَرده بلکم خُتاسه.» اما اُون عیساوشون مسخره بکه.^{۲۵} وختی مردمشون آبر بکه عیسی دله پشه و کِلْگ دِسش بَگت و آ کِلْگ اوپاب ببه.^{۲۶} ام اتفاقه خَوَر سراسر آ ناحیه آپچس.

دِ کور و ای لاله شفا

^{۲۷} وختی که عیسی برش ترک کردی دِ کوره مردک چو پش بَشندنه، و آوه جیکيله بَگردنده:

عبادتگاهون د شَما هون شلاق رَئنده. ^{۱۸} چمن خوين شَما هون برَئنده فرماندارون و پاتشاهون وَر تا چون پيش و علایده قومان پيش شهادت بدبا. ^{۱۹} وختي شماشون تسليم بکردنده، نگران مبا که چه طره لاهه بکرا يا چه بوايو. چون که آ لحظه آ چه گوا بوايو شَما هون آدایه بی. ^{۲۰} چون آلاوکر شَما نیا بلکم آ شَما آسمانیه په روجه که شَما زونیم لاهه کره. ^{۲۱} برا، اِشتن برا و په، اِشتن خُردگِ مرگِ تسليم کره. خوردگِ اِشتن په ما ضد وِندَرِئده و آجون کوشتن دینده. ^{۲۲} مردم، هَمُن چمن نومه خونین شَما کوډ بیزار بینه. اما هر که تا آخر تاو بایره نجات پیدا کره. ^{۲۳} وختي ای شهری دله شَما جفا دینده، علایده شهری دوزا. حقیقتا، شَما را وام که پيش از آم که بتونا همه ی اسرائیل شهرون بشاء، انسان را آ.

^{۲۴} «شاگرد اِشتن استاد د پيله تر نی و نوکر نی اِشتن ارباب د پيله تر نی. ^{۲۵} شاگرد را وِیسه که اِشتن استاده شارین و نوکر را وِیسه که اِشتن اربابه شارین بیی. اگم که رِئسه، بعلزبول بوانیده، چنده ویشتر آ که آدمون بد نوم گرنده؟

^{۲۶} «پس، چون کوډ مترسا. چونکه هیچ مخفیته چی نی که آشکار مبی و هیچ پوشونسه چی ای نی آشکار مبی. ^{۲۷} آ چپونی که تایریکی د شَما را بوایمه روشنای د بوايو و آ چپونی که شَما گوش د بوایمه بشا بُن سر اعلام بکرا. ^{۲۸} کسونیه د که تونده شَما جانهِ بگرینده اما نتونده شَما روح کوشتن، مترسا؛ خدا کوډ بترسا که تونه هم شَما روح و هم شَما جانهِ جهنم د نابود بگره. ^{۲۹} مگم د کیچک قیمت ای قرون د ویشتره؟ با آم حال، حتی ای کیچک نی بدون آم که شَما آسمانیه په بگو، زمین نِگنه. ^{۳۰} حتی شَما سره موعه هَمّه

شفا بدینده. ^۲ آ دوزده شاگرد نوم شمعون که اجوشون پطرس وائی و چو برا آندریاس؛ یعقوب زیدی زا و چو برا یوحنا؛ ^۳ فیلیپس و برتولما؛ توما و باجگیر متا، یعقوب که خلفای زا به و تَدای؛ ^۴ وطن پرست شمعون و یهودا اِسخریوطی که عیسیخ خیانت بگره.

^۵ عیسی ام دوزده نفرش بخرسا و آجونش بوات: «غیر یهودیان وَر مشا و هیچ کومین از سامریون شهرون دله مشا، ^۶ بلکم اسرائیل قوم وَر که چو ویر آبهه گوسپندون اسنده پشا. ^۷ وختي که شَما، آم پیام اعلام بکرا که آسمان پاتشاهی نزدیک اِسه. ^۸ مریضون شفا بدبا، مَرَدَعون زنده بکرا، جذامیون شفا بدبا و دیون آبَر بکرا. مِفت ایگتیو مَفته نی آدبا. ^۹ شَما قایشون دل طِلا و نقره و مَس سکه اِشتن خَمنا مبرا ^{۱۰} و شَما سفر را، کوله بار یا اضافیه شی یا پای جار یا دسته چوبی اِشتن خَمنا اومگورا؛ چون کارگر اِشتن روزی مستحقه. ^{۱۱} و هر شهر یا دهی دله شَما، ای با ارزشه آدمی آلو و تا وختي که آ شهر د اِسییو، چو که وندَر. ^{۱۲} وختي که گه ای دله شَما، بوايا "سلام بر شَما." ^{۱۳} اگم آ گه آم ارزشه بداره، شَما سلام برکت آ کیه دل مونه و اگم نه، شَما سلام برکت شَما را اگرد. ^{۱۴} اگم کسی شَما هون قبول مکره و یا شَما لاوعون گوش مَدی، وختي آ گه یا آ شهر د شو، شَما لنگان خاک نی تکان بدبا. ^{۱۵} حقیقتا، شَما را وام که داوریه روز د مجازات تاو آیردن گناهکار مردم سُدوم و غموره شهرون را آسون تره تا آ شهرون مرده را.

^{۱۶} «از شَما هون گوسپندون شارین خرسم ورگون وَر. پس ما ره شارین هوشیار و کوتر شارین ساده ببا. ^{۱۷} مرده ویراجون ببا. چونکه آوه شَما هون دادگاه تحویل دینده و اِشتن

تا چون شهروَن دَ تعلیم یدي و چون را لاهو بکړه.

۲ وختي یحيي تعمید دهنده زندان دِل مسیح کارون دربارۀ بشنوسشه، اِشتن شاگردونش بَخرسا عیسی وَر ۳ تا عیسی کوډ اَپرسنده: «ته آ کسی اِسیس که گَوَن با، یا علایده نفری را منتظر ببوم؟» ۴ عیسی چون جواوش هِمنه بدا: «بِشا و هر چه که وینا و اشناو یحیی را بوايو که ۵ کوزه آدمه ویننده، لنگه آدمه مجنده، جذامیه شفا گیرنده، گرِه اشنونده، مردۀ عه زنده آبینده و فقیرون شاده خبر آرسه. ۶ خُش به حال آ کسی که چمن دربارۀ شک مکره.»

۷ وختي یحیی شاگرده بښنده، عیسی دربارۀ یحیی لاوش بگه و جماعتش بوات: «چیه وینتیه را بښیو بیابان؟ ای نی ویتنه خونین که بادیتم لرزه؟» ۸ چی وینتیه را بر بښیو؟ مردکی که گرون خلاون و لطیفه خلاون ډگره؟ اوه که گرون و لطیف خلاون دکرنده پاتشاهان قصر دِل زندگی کړنده. ۹ پس چیه وینتیه را بر بښیو؟ ای پیغمبری ویتنه خونین؟ آها، آر شما را وام که یحیی ای پیغمبر دَ نی چاکتره. ۱۰ او هه کسیه که چو دربارۀ پیغمبر کتاب نیویشته بیاسه:

«"آم چمن قاصده که اشته پیش خرسم، که اشته راه اِشرا حاضر بکړه."

۱۱ حقیقتا، شما را وام که کسی یحیی تعمید دهنده دَ پيله تر، دنیا نومیاسه اما ولگ ترین شخص آسمون پاتشاهیه چو کوډ پيله تره. ۱۲ یحیی تعمید دهنده زمون تا هننه، آسمان پاتشاهی را پر ظلم بیاسه؛ و ظالم آدمه گونده زوریتم آجو بگیرنده. ۱۳ چون که تموم تورات و پیغمبرون نیویشته هوَن دَ تا یحیی تعمید دهنده ظهور رَمون دربارۀ خدا پاتشاهی

آشماردشونه. ۳۱ پس مَتَرسا، چون شما ارزش هزارون کیچک دَ ویشتره.

۳۲ «هر که مردم وَر اقرار بکړه که اَمین ایمان داره ازی چمن آسمانیه په وړ چو تعریف گرم؛ ۳۳ اما هر کی اَمین مردم وَر هاشا بکړه، ازی چمن آسمانیه په وړ آجو هاشا گرم.

۳۴ «فکر مکره که از اومیم تا اِشتن خَمنا صلح زمین بایرم. نومیم که صلح بایرم بلکم اومیم تا شمشیر بایرم! ۳۵ چون اومیم تا: «"کوله و چو په میون، کیگ و چو

ما میون

وی و چو خُسرگ میون جدایی درایم. ۳۶ هر که دشمنه، چو گه آدمه بینده."

۳۷ «هر کی اِشتن په یا ماییم چمن دَ ویشتر خُش ببی، چمن لایق نی؛ هر که نی اِشتن زا یا کیگیم چمن دَ ویشتر خُش ببی، چمن لایق نی. ۳۸ هر که اِشتن عذاب صلیب اومگیره و چمن پش ما چمن لایق نی. ۳۹ هر که بگوه اِشتن جان نیا بداره، آجو از دس دی و هر که چمن خونین اِشتن جان فدا بکړه، آجو نیا داره.

۴۰ «هر که شماهون قبول بکړه، اَمینش قبول کړده وهر که اَمین قبول بکړه، چمن خرسپارښ قبول کړده. ۴۱ هر که پیغمبری چمه خونین که پیغمبره قبول بکړه، پیغمبره پاداش ایگیره، هر که صالحه آدمه چمه خونین که صالحه قبول بکړه، صالح آدمه پاداش ایگیره. ۴۲ هر که چمن ولگ ترین شاگرده، چمه خونین که چمن شاگرده، حتی ای قداره آوی آدی، حقیقتا، شما را وام آبدآ بی پاداش نمونه.»

عیسی لاوعون دربارۀ یحیی تعمید دهنده

وختي عیسی اِشتن آ دوزنه شاگردش سفارش بگه که چه بکړنده، راه دگت

بايا چمن وړ

۲۵ آ موقع، عیسی بوات که: «ای په، ای آسمان و زمین خداوند، آته ستایش کرم که آم چییون دانا آدمون و عقلمند آدمون را مخفیر کرده و خوردگون را آشکار کرده. ۲۶ هن، ای چمن په، اشته لطف و خواسته آم په. ۲۷ چمن آسمانیه په همه چیش آمین اوس برده. هیچ که زانزونه جز په، و هیچ که په نزنونه جز ز، و آ کسان که زابگو، چون را، په آشکار کړه. ۲۸ «بايا چمن وړ، ای همه ی کسان که پر زحمترون کشیسه و شما بار سنگینه، که از شماهون آسایش دیم. ۲۹ چمن یوغ شما دوشی بگړا و چمن د یاد بگړو چون از آرام و فروتن اسیم و شما جان آسایش گیره. ۳۰ چون یوگی ای که از شما دوشه سر انیم آسونه و باری که از شما دوشه سر انیم سبیکه.»

مقدس شنبه روز صاحب

۱۲ آ روزون، یهودیان شنبه روز، عیسی گندم زارون د شی ای. عیسی شاگرده و شیرشون به پس گندم اوشه شون بیچی و بخردشونه. ۲ قریسی فرقه عالمه امشون بوینتیده و عیسیاشون بوات: «دیس، اشته شاگرده کاری کرده که مقدسه شنبه روز جایز نی.» ۳ عیسی آجون بوا: «مگم نخونتیو که وختی داوود پاتشاه و چو یاره و شیرشون به چشون بکه؟ ۴ چه طره داوود پاتشاه خدا کییه دله پشه و مقدسه نان د بخردشه و اشته یارونین آدا، هر چند مقدسه نانه خردن داووده پاتشاه و چو یارون را جایز نه، بلکم فقط چو خردن کاهنون را جایز به. ۵ یا مگم تورات د نخونتیو که چه طره مقدسه شنبه روز کاهنه معبد دل، اشته وظیفه انجام داینه

پیشگویشون کرده. ۱۴ و اگم بتونو قبول بکرا، بیچی هه ایلیا پیغمبر اسه که قراره با. ۱۵ هر که گوش اشنوسن داره، بشنوه.

۱۶ «اما ام نسله مردم چی شارین اسنده؟ خوردگونی شارین که بازارون د نشنده و اشته هم بازبون بلند صصیم وانده:

۱۷ «شما را نی بریوم، وشتیرون نکه،

مرثیه مون بخونت، سینه رون نزه.»

۱۸ چون که بیچی بومه که نه خوردشه و نه آخردشه آجو وانده: «دبو داره.» ۱۹ انسان زابومه که هم خوره و هم آخره آجو وانده: «دیسا او ای شیکموه آدم و عرق آخره آدم، و باجگیرون و گناهکارون رفته.» آچه که شما وایو هیچ عقل و حکمتیتیم جور نی.»

وای بر شهرانی که توبه نکرده

۲۰ آخری عیسی شهرونیش سرنزش بکه که خیلی از اشته معجزونش پر انجام دایه به، ولی آوه توبه نکرده بنده ۲۱ عیسی بوات: «وای بر شما! ای خورزین اهالی! وای بر شما، ای بیت صیدا اهالی! چون اگم معجزونی که شما را انجام بیه، شهر صور و شهر صیدون د انجام بیته به، چو مردم چمه پیش تر خاکستر سر نشیننده و پلاس دکردنیم توبشون کردی. ۲۲ اما حقیقتا، شما را وام که داوریه روز د مجازات تاو آیردن، شهر صور و صیدون را آسان تر بی، تا شما را. ۲۳ و ته، ای شهر گفرناحوم، تونی پشی اروازه که اشته سر آسمانه آرسه؟ هرگز را نیی. جهندم د سرنگون بی. چون اگم معجزونی که اشته انجام بیه شهر سدوم را انجام بیته به، آ شهر تا هاروین روز باقی منی. ۲۴ اما شما را وام که داوریه روز د مجازات تاو آیردن شهره سدوم را آسون تر بی تا اشته.»

چمن عزيز، که چمن جان چو د
راضی اسه.

از چمن روح چو سر اونيم
و او علایده قومون را عدالت اعلام گره.
۱۹ او نه جنگ کره و نه جیکيله گره؛

نه کسی چو ضبه کوچه هان د آشنوه.
۲۰ تَرَک خُرده ني نَشکِنجه

و نیم سوجه فیتيله اینکوشه،

تا عدالته پیروز بکره.

۲۱ چو نوم همه‌ی قومون را امید بی.

خدا مقدسه روح کفر واتن

۲۲ اُخری ای دیوزده مردکی که کور و لال په
بایرِدشون عیسی وَر و عیسی آجوش شفا یدا،
جوری که آمردک بتونسشه لاوه بکره و پوینه.
۲۳ مردم هُمن تعجبشون بگه و بواتنده: «بی
که آمردمک هه مسیح موعود بیی، که قراره
داوود پاتشاه نسل د با؟» ۲۴ اقا وختی قریسی
فرقه عالمه آمشون بشنوس و بواتشون: «آم
مردک دیون، فقط بَعْلزبول کمکیم که دیون
رئیسه اَبر کره!» ۲۵ عیسی که زونستی چون
فکر چه گذر آجونش بوات: «هر مملکتی
که د دسته ای دگنه، نابود بی، و هر شهر
یا گه ای که د دسته ای دگنه، دووم نایره.
۲۶ اگم شیطون، شیطون اَبر بکره، اِشتن ضد
د دسته ای دگنه پس چه طَره چو سلطنت
دووم بایره؟» ۲۷ و اگم از بَعْلزبول کمکیم، دیوان
اَبر بگرم شما شاگرده چیکه کمکیم آجون
اَبرکرنده؟ پس اوه شماهون قضاوت کړنده.
۲۸ اقا اگم از خدا روحییم دیون اَبر بگرم پس
خدا پاتشاهی شماهون آرتسه. ۲۹ چه طَره کسی
تونه قدرتمنده مردکی که دلّه بیشی و چو مال
و ملاله غارت بکره؟ مگم آم که اول گون آ

را مقدسه شنبه روز حرمته نیا یدارنده، با ام
حال گناهکار نینده؟ ۶ شمارا وام کسی بیبا اسه
که معبد د پيله تره! ۷ اگم آم کلام مفهومرون
درک کرده به که «از رحمت گوم نه قریانی،»
د بی گناهه آدمه رون محکوم نگرَدیو. ۸ چون
انسان زا، مقدسه شنبه روزه صاحب اختیاره.»

علیه مردکه شفا

۹ اُخری عیسی آمکایش ترک بکه وبشه چون
عبادتگاه. ۱۰ عبادتگاه دل ای مردکی په که ای
دسشه خشک آبیه په. آوی که پر بنده عیسی
کود آپرسسند: «شفا داین مقدسه شنبه روز
جایزه؟» آمشون بوات تا ای بهانه ای عیسی
متهم کردن را آلود ۱۱ عیسی آجون بوات:
«اگم ای نفر از شما ای گوسپندی بداره و او
مقدسه شنبه روز دگنه چاه دل مگم اجو نگیره
و چاه د اَبر نایره؟» ۱۲ حالا انسان چنده گوسپند
د با ارزشتره! پس چاکه کار کردن مقدسه شنبه
روز جایزه اسه.» ۱۳ اُخری عیسی آمردکش
بوات: «اِشته دس دراز بکه!» آمردک اِشتن
دسش دراز بکه و چو دس، آای دسه شارین
سالم ببه ۱۴ اقا قریسی فرقه علما عبادتگاه اَبر
بشند و هندیگرییم مشورتشون بکه که چه
طَره عیسی هلاک بکړنده.

خدا برگزیده خادم

۱۵ وختی عیسی چون نقشه د خَوَر دار ببه،
آ مکایش ترک بکه. خیلون چو پش بشنده
و عیسی همه‌ی مریضونش شفا بدا. ۱۶ و
آجونش قدغن بگه که عیسی دربارَه کسیم
لاوه مگړنده. ۱۷ آم اتفاق دگت تا اِشعیای
پیغمبره پیشگویي اتفاق دگنه که واتش به:
۱۸ «آم چمن خادمه که اوم انتخاب کرده،

تره.^{۴۲} صبا مملکته ملکه داوریه روز دَ آم نسل مردمییم زنده بی و آجون محکوم کره، چون آو دنیا آسَر بومه تا سلیمانۀ پاتشاه حکمت بَشَنو، یدسا آ کسی که بیبا اِسَه سلیمان پاتشاه دَ پيله تره.

۴۳ «وختی که پلید روح ای نفر دَ آبر شی، خشک و بی آو یقایی شی تا استراحت بکره، اما یقایی پیدا نکره.^{۴۴} پس اِشتنییم وا: "به آ که ای که چو دَ اومیم، آگردم." اما وختی آرسیته آ که، آکه یَرِگ زیته و تر و تمیز وینه،^{۴۵} شی و هفت روح اِشتن دَ بدتر آیره، همه آروحون چو دلّه شینده و آ مکان ساکن بینده. آ مردکه حال و روز، اولین دَ بدتر بی. آخر و عاقبت آم شروز نسل هیمته بی.»

عیسی ما و براعون

۴۶ هه لحظه که عیسی مردمییم لاوش کردی، عیسی ما و چو براره بَر دَ وِندَرده پنده و گوسشون عیسی ییم لاوه بگرزنده.^{۴۷} پس ای نفر بومه و عیسیاش خور بدا و بوات: «اِشته ما و اِشته براره بَر دَ وِندَرِدِنده و گوند اِشته خمنّا لاوه بکرزنده.»^{۴۸} اما عیسی آمردکه جواو بوات: «چمن ما کیه؟ چمن براره کینده؟»^{۴۹} و اِشتن دستیم اِشتن شاگردونش نشان بدا و بوات: «آمه چمن ما و چمن برارنده»^{۵۰} چون هر کی چمن په خواسته که آسمان دَ اِسَه انجام بیدی، چمن برا و خوا و ما اِسَه.»

گشاوَرز مثال

۱۳ هه روز عیسی که دَ آبر بومه و دریاچه وَر پِشت.^۲ پَر جماعتی عیسی دَ ویر و بر جمع پبنده و عیسی قاییقی دِل پِشت، و همه ی مردم ساحل دَ وِندَرده پنده.^۳ اُخری چون را چند مثالش بزه. بوا: «ای روزی ای

مردکه دِبنده. اُخری حقیقتا تونه آ که غارت بکره.^{۳۰} هر که چمنییم نی، چمن ضیده، و هر که چمن خمنّا جمع مکره، پخش و پلا کره.^{۳۱} پس شما را وام که انسان هر گناهی بکره و هر کفری که بوا، بَخِشِسه بی، اما خدا مقدسه روح کفر بواو بَخِشِسه نیی.^{۳۲} هر که انسان زا ضد لاوه ای بکره، بَخِشِسه بی، اما هر که خدا مقدسه روح ضد لاوه ای بکره، نه آم دنیا و نه آ دنیا بَخِشِسه نیی.

۳۳ «اگم چاک میوه گوی، شما داره گون چاک بیی، چون بد دار، بد میوه دی. داره چو میوه دَ آزوننده.^{۳۴} ای افعی زادعون، شما که شرور آدمیو، چه ظره تونو چاکه لاوه بکرا؟ چون زون آچیونی وا که دل آجون وا.^{۳۵} چاکه آدم، اِشتن چاک صندوق دل چاکي به بار آیره و بد آدم، اِشتن بد صندوق دل دَ بدی به بار آیره.^{۳۶} آز شما وام که مردم هر پوچه لاوی را که زونه سر آیرنده، داوریه روز دَ گون حساب پس بدینده.^{۳۷} چون شما لاوعونییم بَخِشِسه با و شما لاوعونییم محکوم با.»

عیسی کود نشانه ای بگوسشون

۳۸ اُخری بعضی از تورات معلمین و قریسی فرقه عالمه عیساوشون بوات: «استاد، اما گوم اِشت دَ نشونه ای بیوینوم.»^{۳۹} اما عیسی جواو بدا: «آم نسل شرور و زناکار، ای نشانه ای گوند! اما هیچ نشونه ای آجون نیدیوم مگم یونس پیغمبره نشونه.^{۴۰} چون هیمنه که یونس سه شوانه روز پيله ماهی ای تِرَن دَ به، انسان زا نی سه شوانه روز زمین دله گون وندره.^{۴۱} نینوا شهره مردم داوری روز آم نسله مردمییم زنده آبینده و آجون محکوم کرنده، چون نینوا مردمون یونسه پیغام خونین توبشون بکه، و یدسا آ کسی که بیبا اِسَه یونس پیغمبر دَ پيله

و اگر دنده و از اجون شفا بديم.“
 ۱۶ اما خُش به حال شَما چشمون که وينده و
 شَما گوشون که آشنونده. ۱۷ حقيقتن، شَما را
 وام که خيلي از پيغمبرون و صالحون ناجشون
 دَ که آ چيوني که شَما وينو، بوينده اما
 نيوينتشونه، و آ چيوني که شَما آشنا بشنونده
 اما تَشنوسشونه.

۱۸ «پس شَما گشاورزه مثاله معنا بَشنوا:
 ۱۹ آ زَموني که کسی خدا پاتشاهی کلامه آشنوه
 اما آجو درک نِگره، آ شير آ و آ چيوني که چو
 دَل دَ کاشته بيته به دِزه. آم هه دانه اييه که
 راه دَ کاشته به. ۲۰ و دانه ای که سِگيه زمين
 ايگته به کسيه که خدا کلامه آشنوه و آلبَل
 آجو شادييم قبول کره، ۲۱ اما چون ريشش نَد،
 ايکه دووم آيره. وختی خدا کلام خونين، اذيت
 و آزاری آجون آرسه، التِخَل ايگنه. ۲۲ دانه
 هوني که خار دَل ايگنده کسيه که خدا کلامه
 آشنوه، اما دنيا نگرانبون و ثروت و سَوسه، خدا
 کلامه خفه کره و پي ثمر کره. ۲۳ اما دانه ای که
 چاکه زمين سر ايگته به کسيه که خدا کلامه
 آشنوه و آجو فهمه. آوه حقيقتا ثمر وينده
 بعضی صد برابر، بعضی شصت برابر و بعضی
 نی سی برابر.»

هرزه علفون مثال

۲۴ عیسی علایده مثلی چون را بایرد و بوات:
 «آسمان پاتشاهی مردکی شارین که اِشتن زمين
 دَ چاک دانه اوشونتيه. ۲۵ اما لحظه ای که
 نوکره خواو بنده، چو دشمن بومه و گندمه
 ميون هرزه علفش بکاشت و بَشه. ۲۶ پس
 وختی گندم رشدش بگه و اويشش آبر بایرد،
 علفه نی آبر بومه. ۲۷ زمين صاحابه نوکره چو
 وَر بشنده و بواتشون: ”ارباب، مگم ته اِشته
 زمين دَ چاکه دانه نکاشتیش؟ پس هرزه علفه

گشاورزی دانه اوشونته را بَرَسَر بَشه. ۴ وختی
 دایش اوشونت، بعضی دانه هون راه دَ ايگنده
 و پرنده نی بومند و آجوشون بُخردنده. ۵ بعضی
 دانه هون نی سگيه زمينون سَر ايگنده و پَر
 خاک ندردنده؛ پس البَل سبز ببنده، چون
 که خاک کم عمق به. ۶ اما وختی آوتاو آبر
 بومه، دانه هون بسوجسِنده و چون که ريشه
 ندردنده، خشک ببنده. ۷ بعضی دانه هون نی
 خار دله ايگنده. خار رشد بگرند و دانه
 هونشون خفه بگه. ۸ اما علایده دانه عه چاکه
 خاک دَل ايگنده و بار بايردشونه: بعضی صد
 برابر، بعضی نی شصت و بعضی سی برابر.
 ۹ هر که گوش آشنوسن داره، بَشنوه.»

۱۰ اُخري شاگرد عیسی وَر بومنده و
 آپرسشونه: «چرا مردم را مَثَلونيم لاه
 کری؟» ۱۱ عیسی جواوش بدا: «آسمان
 پاتشاهی آسار درک کردن شَماشون داعه، اما
 به اون آ درکشون نداعه. ۱۲ چون آ کسی که
 داره، آجو ويشتر داعه بی، تا فراواني پداره، اما
 آ کسی که نداره، حتی آچی ای که داره نی چو
 کود ايگنه بی. ۱۳ چمه خونين که از چون را
 مَثَلونيم لاه گرم، چون:

«آوه ديسنده اما نيوينده،

گوش دينده اما نه آشتونده و نه فهمنده.
 ۱۴ حقيقتا اِشعيا پيغمبر پيشگوئی چون را
 اتفاق دگنه که واتش به:

«شَما گوشونيم آشتوا، اما هرگز نفهما
 شَما چشمونيم وينا، اما هرگز درک نکرا.
 ۱۵ چون آم قومه دلي، سِگ بيپاسه،

چون گوشه سنگين بيپاسه،

اِشتن چشمه شون دِسته،

تا مبادا اِشتن چشمانيم بوينده،

و اِشتن گوشانيم بَشنونده

و اِشتن دلونيم بفهمنده

«مزرعه هرزه علفون مثاله معنی چما را بوا.»
 ۳۷ عیسی چون جواو بوات: «آ کسی که چاکه دانه کاره، انسانه زاعه. ۳۸ زمین، آم دنیاچه، و چاکه دانه نی خدا پاتشاهی خوردگوننده. هرزه علفه، آشورور خوردگوننده؛ ۳۹ دشمنی که آجون کاره، ابلیسه. گندمه درو موقع، آم دنیا آخره؛ و درو گریونه، ملائکه انده. ۴۰ هه جور که هرزه علف جمع کړنده و آتش دل سوجوننده، آم دنیا آخر نی همنه بی. ۴۱ انسان زا، اِشتن ملائکه عه خرسه، آوه هر کسی که گناهه باعث بی و همهی گناهکار آدمون، خدا پاتشاهیه دَ جدا کړنده ۴۲ و آجون آتسه کوره ای دل فر دینده، یقایی که پرمنده و دندون دندونون سر فشار دینده. ۴۳ آخری صالحون آوتاو شارین اِشتن په پاتشاهیه دَ سو ژنده. هر که گوش آشنوسن داره، بشنوه.»

مخفیه گنج و گرانه مروارید مثال

۴۴ «آسمانه پاتشاهی گنجی شارین که زمینه دل مخفیه که ای نفر آجوش یوینت. آخری هنی آجو مخفی گره و شادییم شی و آچه که داره، خروشه و آزمینه خره. ۴۵ «هم نی آسمانه پاتشاهی تاجری شارین که چاک و گرون مروارید پش اِسه. ۴۶ وختی چاک و گرون مروارید وینه، شی و آچیونی که داره، خروشه و آمرواریده خره.»

ماهیکیری تور مثال

۴۷ «هنی آسمانه پاتشاهی مایی گیری توری شارین که دریا دله فر دینده و همه مدل ماهی گیره. ۴۸ آژمون که توره فر دینده آو دل ماهیگیره آجو درونچنده ساحل. آخری نیشنده و چاک ماهیون سبد دل جمع کړنده اما بده ماهیان فر دینده. ۴۹ آم دنیا آخر نی همنه بی.»

کا د بومنده؟ ۲۸ ارباب آجو بوات: «آم دشمنه کاره.» نوکره چوکود آپرسس: «گوی یشوم و آجون جمع بگروم؟» ۲۹ ارباب بواتش: «نه! آگم بگوا علفون جمع یگرا ممکنه گندمه نی ریشه اییم بچینا. ۳۰ بارزا هر د تا درو موقع هندیکریم رشد بکړنده. درو موقع درو گریان وام که اول هرزه علفون جمع ودسته بکړنده تا پسوجوننده، آخری گندمه چمن انبار د جمع بکړنده.»

خردله دانه مثال و خمیرمایه مثال

۳۱ عیسی چون را ای علایده متلی بایرد و پوا: «آسمونه پاتشاهی ای خردله دانه ای شارین که ای نفر آجوش یگت و بته اِشتن زمین دَ بکاشیشه. ۳۲ با آم که خردله دانه همهی دانه هون دَ ویلگ تره، اما وختی پيله ببه تمام باغ گیاهان دَ پيله تر بی، و ای داری بی، همنه که آسمونه پرندعونن آبنده و چو لآخه عون میون اشنا لونه رچ کړنده.»

۳۳ آخری چون را ای علایده متلی بایردش و پوات: «آسمانه پاتشاهی خمیره مایه ای شارین که ای زنی آجو اوگوره و سه پیمونه آردییم پشی گریته تا همهی خمیر اوجاعه.»

۳۴ عیسی تموم آم لاوعون مثلیویم جماعت را پوات و بدون مثل چیزیش آجون نوا. ۳۵ آم چیه همه اتفاق دگتینه تا پیغمبره پیشگویی اتفاق دگنه که واتش به:

«از مثالییم لاهو گرم،

و آچیونی که دنیا اول آفرینش مخفی

منته، وام.»

عیسی هرزه علفون مثاله توضیح دی

۳۶ آخری عیسی جماعتش ترک یکه و بشه که. چو شاگردو بومند چو ور و بواتشون:

۳ چون که هيروديس، هيروديا خونين که چو برا، فيليپس زنگ په يحييس ايگت و چو دست پرش دېست و زندانېش درايسته به. ۴ چمه خونين که يحيي هيروديسش وائي: «حلال ني که ته ام زنگيم بيي.» ۵ هيروديس گويش يحيي بکوشه، اما مردم کوډ ترستې چون مردم يحيي شون پيغمبري زونسند.

۶ اما هيروديسه تولده روز هيروديا کينه مجلس د وشتنيش بکه و هيرديس خُش بومه، ۷ همنه که قسمش بڅه آ کليگ هر چي که بگو آجو دی. ۸ آ کليگ ني اِشتن ما لاوعون خونين پوات: «يحيای تعميددهنده سړی ای سيني دل آمين آده.» ۹ هيروديس ناراحت ببه، اما چون قسمش خرده به و اِشتن مهمان خونين دستورش پدا کليگ لاوه انجام بدینده. ۱۰ هيروديس آدمش بخرسا، يحيي سړ زندان د ايرشه، ۱۱ يحيي سره ای سيني دل پناشون و آداشان آ کليگ و آ کليگ ني بردشه اِشتن ما ور. ۱۲ يحيي شاگرده بومند و چو جنازشون پبه و پخشاردشونه اُخري پشند و عيسي شون خبر بدا.

پنج هزار نفره غذا داين

۱۳ وختي عيسي آمش بشنوس، تيناوی قايق دل پُشت، پشه دور افتاده يقايي. اما وختي که مردم خبردار ببنده، اِشتن شهرون د پياده چو پش بشنده. ۱۴ وختي عيسي قايق د اشنو بومه پر جماعتيش بوينت و دلش چون را بسوجس و چون مريضش شفا بدا.

۱۵ غروو دم، عيسي شاگرده بومند چو ور و بواتشون: «بيا ای دور افتاده يقايه شو نزديکه. مردم بخرس تا بيشينده ام اطرافه دهاتون و غذا بخرنده.» ۱۶ اما عيسي اجونش بوات: «لازم ني که بيشينده. شما اِشتن آجون

ملائکه عه آينده و بد آدماں آصالح آدماں جدا کړنده. ۲۰ و بد آدم آتسه کوره دل فر دينده، آ يقايي که پرمند و دندون دندونون سر فشار دينده.

۲۱ اُخري آپرسيسشه: «همه ای ام لاوعونون درک يکه؟» جواوشان بدا: «بله!» ۲۲ عيسي پوات: «پس، هر کومين از تورات معلمين که آسمونه پاتشای درباره تعليم بيوينه، که صاحبی شارين که اِشتن صندوق د تازه و کوينه چيون آبر آيره.»

ناصره مردم عيسي ايمان نايرنده

۲۳ وختي عيسي ام مثليش تموم بکه، امکانش ترک بکه ۲۴ و بشه اِشتن شهر، يهوديان عبادتگاه د مردمش تعليم بدا. همنه که مردم مات بينده و آپرسشونه: «آم مردک همنه حکمت و معجزه انجام داين قدرتش کاډ آيرده؟ ۲۵ مگم، آنجا را ني؟ مگم، چو ما نوم مريم ني؟ و چو براهه يعقوب و يوسف و شمعون و يهودا نينده؟ ۲۶ مگم چو خاچه چما دويره ور زندگي نگرند؟ پس ام مردک همه ای ام چيش کاش ياد گته؟» ۲۷ پس عيسي لاوعون د ناراحت ببنده. اما عيسي آجونش بوات: «پيغمبر همه يقا حرمت داره جز اِشتن شهر و اِشتن گه!» ۲۸ و امکان د، چون بي ايماني خونين، پرش معجزه نکه.

يحيای تعميددهنده مردن

۱۴ آ زمون، عيسي شهرت، هيروديس حا کم گوش آرسس، ۲ هيروديس اِشتن دوير بره آدمونش که چو را نوکريشون کردی بوات: «آم يحيای تعميددهنده عه که مردن پش زنده بي و چمه خونين که تونه ام معجزون انجام بيدی.»

و اوش بگت و بوات: «ای کم ایمان، چرا شکر بکه؟»^{٣٢} وختی آوه قایق دله بِنِشتنده، باد قطع ببه. ^{٣٣}اُخری آوه که قایق دَ پنده عیسی شون پرستش بکه و بواتشون: «واقعا که ته خدا زایش!»

مریضون شفا جَنیسارت دَ

^{٣٤} وختی آرسسندہ دریاچه آ دیم، جنیسارته ناحیه قایق دَ اشنو بومندہ. ^{٣٥} وختی آ ناحیه مردمہ عیسی شون آزونس، تمام آ نواحی آدمونش بخرساشون، و تمام مریضونشون عیسی ور بایردند. ^{٣٦} آوه عیسی شون مندت بگردندہ کہ بارزه فقط چو آبا لَبَه دَس بزنده و هر کی چو آبا لَبَه دس رَ یی شفا ایگئی.

پاک دِل

١٥ اُخری ای گروه فریسی فرقه عالمه و تورات معلمین اورشلیم شهر دَ بومند عیسی ور و بواتشون: ^١ «چرا اشته شاگردہ شیخون رسم و رسومه پا بِن نیندہ؟ آون اِشتن دَسون، پیش از غذا خُردن نشورندہ!» ^٢ عیسی جواو بدا: «شما چرا شَما رسم و رسومه را، خدا حکمه پا بِن نییا؟ ^٤ چون خدا دستورش داعه که: "اِشته په و ما احترام بَنه" و "هر که اِشتن په یا ما دِشمون بَدی، گون کوشته بیی." ^٥ اما شَما وایا اگم کسی اِشتن په یا ما بواعه که: "آ کمکی که گوسن از شَما بکرم، خدا را وقیم گرد، دَ آ آدمه را واجب نی که اِشتن په ما احترام بنی. هِمته شَما رسم و رسومه خوئین خدا کلامه باطل گرا. ^٧ ای دَ دیمون! اشعیای پیغمبر، درباره شَما چاکش پیشگوی کرده به، آ موقع که بوات:

^٨ «آم قوم اِشتن گریتم آمین احترام نیندہ، اما چون دِل چمن دورہ.

غذا بدیا.» ^{١٧} شاگردہ عیسیاشون بوات: «بییا جز پنج نان و دِ ماهی چیزی نداروم.» ^{١٨} عیسی بوات: «آجون بایرا چمن ور.» ^{١٩} اُخری مردمش بوات تا علفون سر بِنشندہ. آ لحظه آ پنج نان و دِ ماهیش اوگت و آسمونش دِشت شکرش بکه. اُخری نانش پاره بکه و آداشه شاگردون و آوه نی آداشانه مردم. ^{٢٠} همہ بخردشونه و سیر ببنده و شاگردہ نی دوزنه سَبَد مَشت آز غذا منتشون جمع بگردندہ. ^{٢١} غیر از زَنکون و خوردگون، پنج هزار مردک غذا بخردندہ.

آو سر مِتَن

^{٢٢} عیسی البحل اِشتن شاگردونش بوات که قایق دِل بِنشندہ، و چو پیش بِنشندہ دریاچه آ دیم. اما عیسی اِشتن برونرد تا مردم بخرسه ^{٢٣} مردمہ خرساین پَش، عیسی پشه کوهی سر تا تیناوی دعا بکره. شَو ببه و آو تیناو به. ^{٢٤} آم موقع، قایقه ساحل دَ پر دور آبییه په و کولاکی موجون دله دِکت چون باد خلاف جهتی که آوه شیندہ دِستی. ^{٢٥} اما شو را ساعت سه نزدیکی، عیسی دریاچه آو سر مِی و پشه چون طرف. ^{٢٦} وختی شاگردہ بیوینتشون عیسی آو سر کورو آ وحشتشون بکه، ترسییم جیکيله بگردندہ، و بواتشون: «آم ای روحه.» ^{٢٧} اما عیسی آلبحل اجونش بوات: «آزیم، شَما دِلِ قرص ببینندہ، مترسا!»

^{٢٨} پطرس جواو بدا: «آقا، اگم تیش، فرمان بده تا آزی بام آو سر اِشته ور.» ^{٢٩} عیسی بوات: «بوره!» اُخری پطرس قایق دَ اشنو بومه و آو سر راه دگت عیسی طرف. ^{٣٠} اما وختی بادش بونیت بترسیسش و آ لحظه که آو دَل شِی آی جیکیش بکه: «آقا، آمین نجات بده!» ^{٣١} عیسی آلبحل اِشتن دسسه دراز بکه

چون جواو بوات: «آمنشون فقط اسرائيل قوم وير آبيته گوسپندون را خرسايه شونه»^{۲۵} اما آ زنك بومه و عيسى پيش زانوش بزه و بوات: «ای آقا، آمِن كمك بَكه!»^{۲۶} عيسى چو جواو بوات: «دِرست نى خوردگون نانه ايگيري و سبه هون پيش فر دى.»^{۲۷} آ زنك بوات: «بله، آقا، اما سِبه نى نان خرده اى كه اِشتن صاحبه سفره سَر اسه، خُرنده.»^{۲۸} اُخرى عيسى بوات: «ای زنك اِشته ايمان خيله! اِشته ناجه آرسى.» و آلحظه چو كينه شفافش بگت.

چهار هزار نفر غذا داین

^{۲۹} عيسى آ مكانش ترك بكه و راه دگت و جليله درياچه ور مَتى، اُخرى اى كوهى سر بشه و بر بِنِشت.^{۳۰} پر جماعتى بومند عيسى ور و اِشتن شَلان و كورون و فلجون و لال آدمون و علابدَه مريضونشون بايردنده عيسى لنگون پيش پناشون و عيسى آجونشون شفا بدا.^{۳۱} مردم وختى بيوينتشون كه لاله آدمه لاهو كرنده، فلجه آدمه سالم بپنده شَله مچنده، و كوره وينينده تعجبشون بكه و اسرائيل خداشون ستايش بگه.

^{۳۲} اُخرى عيسى اِشتن شاگردونش وُنك بكه و بوات: «چمن دل ام مردمه را سوجه چون هارويم سه روز چمن خمن اِسِنده و چيزى خُرنده را نِدارنده. نِگوم آجون وَشير بخرسم بيشينده چون ممكنه كه راه د ضَعف بكرنده.»^{۳۳} عيسى شاگرده بواتشون: «آم دور افتاده يقا د كا تونوم نان بايروم كه آم جماعت هُمن بخرنده و سير ببنده؟»^{۳۴} عيسى آپرسس: «چند نان دارو؟» اُون بواتشون: «هفت نان و چند وِلگ مايى»^{۳۵} عيسى مردمش بوات كه زمين سر بِنِشِنده.^{۳۶} اُخرى آ هفت نان و

^۹ اُون بيخودى آمِن پرستش كرنده، اُون بشريه حكمون، خدا احكامه جا مردمه آموزش دينده.

^{۱۰} اُخرى آ جماعتش ونگ بكه اِشتن ور و بوات: «گوش بَكر و بفهما.»^{۱۱} آ چى اى كه آدم خره، او اجو نَجس نكره، بَلَكَم آ چى اى كه چو گر د اَبَر آ، اوَه كه اجو نجس گرِه.»^{۱۲} اُخرى چو شاگرده بومند عيسى ور و بواتشون: «زوني كه فريسيون اِشته ام لاويم ناراحت ببنده؟»^{۱۳} عيسى جواو بدا: «هر نهالى كه چمن آسمانيه په زمين د نكاشتشه، ريشه اييم كنده بى.»^{۱۴} چوني آم كارى مدارو. اُون كوره راهنمانده. اگم اى كورى آ اى كوره راهنما بيى، هر د چاه دل دگننده.»^{۱۵} پَطْرُس عيسياش بوات: «آم مثال معنى چما را بوا.»^{۱۶} عيسى جواو بدا: «سَمَا نى هنوز نَقهما؟»^{۱۷} مگم زَنو هر چى كه آدم خُره ترنه دلَه شى، و دفع بى؟^{۱۸} اما آچى كه گر د اَبَر آ، دل د اَبَر آ، و آمه آچى كه آدمه نجس گرِه.^{۱۹} چون آدمه دل د اسه كه پليده افكار، قتل، زنا، بى عفتى، دِزى و دُروغه شهادت و اِفترا اَبَر آ.^{۲۰} آمنده كه آدمه نجس گرنده، نشورده دسونييم غذا خُردن هيچكسه نجس نكره!

كنعانيه زَنكى ايمان

^{۲۱} عيسى بَرش ترك بكه و بشه صور و صيدون سمت.^{۲۲} اى كنعانيه زَنكى كه آ منطقه اهالى به، بومه عيسى ور و جيكيلىييم بوات: «ای آقا، اى داوود پاتشاه زَا، آمِن رحم بَكه! اى ديوى بدجورى چمن كينش گرفتار كرد»^{۲۳} اما عيسى اى كلمه نى چو جواوش ندا. عيسى شاگرده چو ور بومند و چو كوَد خواهش بكَردند و بواتشون: «بارز او بيشى، چون جيكيله كَرْدَنِيْم چما پَش آ.»^{۲۴} عيسى

نفر و چند سَبَد مَنته غذاعه که جمعرون بکه ویررون نی؟^{١٠} یا آ هفت نان و آ چهار هزار نفر و چند سَبَد مَنته غذاعه که جمعرون بکه ویررون نی؟^{١١} پس چرا شَماهُون حالی نیی که از شَما را دربارہ نان لاوَم نکہ؟ قَریسیان و صَدوقیان خمیر مایہ د دوری بگرہ.»^{١٢} اُخری شاگردہ بزونسشونہ کہ عیسی اجون نَوَاتہ کہ اِشتن نانہ خمیر مایہ دور نیا بدارندہ، بلکم اجون واتِشہ کہ اِشتن قَریسیان و صَدوقیان تعلیم د دور نیا بدارندہ.

پطرس اعتراف کرہ کہ عیسی مسیح موعود اسہ

^{١٣} وختی عیسی آرسسشہ قیصریہ فیلیپی ناحیہ، اِشتن شاگردان کوڈ آپرسسشہ: «مردمِ واندہ انسانہ زا کیہ؟»^{١٤} آوہ جواوشون پدا: «بعضی واندہ تہ یحیای تعمید دهنديش. بعضی نی واندہ تہ ایلای پیغمبریش، بعضی نی واندہ اِرمیا یا ای نفر آز پیغمبران اِسیس.»^{١٥} عیسی آپرسسشہ: «شَما چہ وایو؟ شَما وایو از کیم؟»^{١٦} شَمعون پطرس جواو پدا: «تہ مسیح موعودیش، زنده خدای زا!»^{١٧} عیسی بوات: «خُش بہ حال تہ ای شَمعون، یونا زا! چون آم حقیقتہ، انسان اِشرا آشکار نگرده، بلکم چمن پہ کہ آسمون د اسہ اِشراش آشکار بگہ.»^{١٨} آز نی اتہ وام کہ تہ پطرسی، یعنی سِگ. و از آم سِگ سر، چمن کلیسا رچ گرم و هرگیز مرگ قدرت نتونہ کلیسا نابود بکرہ.^{١٩} آسمونہ پاتشاهی آچارون اتہ دیم. آچی ای کہ زمين د دِبندي، آسمون د نی دِبَسہ بی و آچی ای کہ زمين د آکری، آسمون د نی آبی.»^{٢٠} اُخری عیسی اِشتن شاگردونش قدغن بکہ کہ هبچکس را مواندہ آو هہ مسیح موعود اسہ.

چند ماییش ایگت و شکر کردن پش، آ نانش پارہ بکہ، و اِشتن شاگردونش بدا، شاگردہ نی آداشانہ مردم.^{٣٧} هَمہ بخردشونہ و سیر ببندہ و شاگردہ نی هفت سبد آ مَنته غذاشون جمع بکردندہ.^{٣٨} غیر ازنکون و خردگون، چهار هزار مردک نی پَر غذاشون بخہ.^{٣٩} بعد از آم کہ عیسی جماعتش بخرسا بَشندہ، قایق دِلہ بِنِشت و بَشہ ناحیہی مَجدان.

آسمانیہ نشونہ بگوسشون

١٦ فریسی فرقه عالمہ و صَدوقی فرقه عالمہ بومند عیسی وَر تا آجو امتحان بکرنده. چمہ خونین چو کوڈ بگوسشندہ کہ آسمونہ نشونہای اجون نشون بیدی.^٢ عیسی چون جَوای بوات: «غروو دم وایو "هوا چاک بی، چون آسمان سُرہ،"»^٣ صبح تولو وایو "هوا هارو طوفانی بی چون آسمان سورہ و گیرسہ." شَما چاک زونو چہ طرہ آسمانہ دِشنتییم چو وضع تعیر بکرا، اما نتونو زمانون نشونہ هون تعیر بکرو! آما نسل شرور و زناکار، ای نشانہای گُوہ! اما هیچ نشانہای اجون ندیوم مگم بونس پیغمبرہ نشونہ.» پس عیسی آ مکانِش ترک بکہ.

قَریسیون و صَدوقیون خمیر مایہ

^٥ وختی بَشندہ دریاچہ آ دیم چو شاگردہ متوجه ببندہ کہ ویرشان شِیاسہ نان اوگورندہ.^٦ عیسی آجون بوات: «ویراجون ببا و قَریسیون و صَدوقیون خمیرہ مایہ د دوری بکرہ.»^٧ شاگرد اِشتن وَر بحثشون بکہ و بواتندہ: «آما چما خَمنا نانمون نایردہ.»^٨ اما عیسی آمش بزونسشہ و آجون بوات: «ای کم ایمانان، چرا چمہ خونین کہ نان ندارا همدیگرییم بحث گرا؟^٩ هنوز درک نکرا؟ آ پنج نان و آ پنج هزار

ببينده. ^۲ پر چون چشمون پيش، عيسى ظاهر آگردس: ديمش آوتاو شارين سو زَي و خلاوش نوره شارين سبي آبيته به. ^۳ ام لحظه، موسي پيغمبر و ايليا پيغمبر چون چشمون پيش ظاهر ببنده و عيسى ييم لاوشون بگه. ^۴ پطرس عيساش بوات: «آقا، چه چاكه كه ام بيارپيوم. اگم بگوي بيا، سه سايه بون رچ گرم، ايو اِشرا، ايو موسي را ايو ايليا را.» ^۵ پطرس لاهه هنوز تموم نبه به كه اي دَفه ابري كه سوش زَي چون سر سايش درابنت و صصي آبره دل بومه كه، بوات: «ام چمن عزيز زاعه كه از چو كوډ پر راضيم؛ چو لاقعه گوش بيديا!» ^۶ وختي شاگرده ام صصشون بشنوس، ديميم زمين ايگننده و پر بترسنده. ^۷ اما عيسى بومه و اِشتن دسش چون سر بنا و بوات: «اوپاب ببا، مترسا!» ^۸ وختي شاگرده اِشتن چشمشون آكه، جز عيسى كسيشون نيوينت. ^۹ آ موقع كه كوه د آشنيو اومينده، عيسى اجون دستور بدا: «آ چپوني كه وينا كسي را موايا تا وختي كه انسان را مردن پش زنده ببي.» ^{۱۰} شاگرد چوكوډ آپرسنده: «پس چرا تورات معلمين وانه كه اول گون ايليا پيغمبر با؟» ^{۱۱} عيسى جواو بدا: «البته كه ايليا آ و همه چي رچ كره. ^{۱۲} اما از شما را وام كه ايليا اومياسه، ولي اجوشون اونزونس و هر چيشون بگوس چوام بگردند. چو خونين انسان را ني چون دسيم عذاب گشه.» ^{۱۳} اُخري چو شاگردون بزونسنده كه او دريازه يحيي تعميد دهنده لاهه كره.

ديوزيه كوله شفا

^{۱۴} وختي آگردسند مردمه وړ، مردكي عيسى وړ بومه و چو پيش زانوش بزه و بوات: ^{۱۵} «اي

عيسى پيشگويي درباره اِشتن مرگ و زنده آبين

^{۲۱} چو پش عيسى اِشتن شاگردانش ام حقيقتش آشكار بگه كه گون بيشي اورشليم شهر. پر شيخون و سران كاهنان و معلمين تورات دستيم پر اذيت و آزار وينه و كشته بي و سومين روز هني زنده بي. ^{۲۲} پطرس عيسيش ببه اي كنار گوشه اي و تَنديم بوات: «دور از اشته جان، آقا! همه چي هرگز اشته سر ما.» ^{۲۳} اما عيسى آگردسشه پطرس طرف و اجو بوات: «چَمَن دور آب اي شيطان، ته چمن راه پيش ايگتيش تا متونم چمن كاران بكرم، چون اشته فكره انسانينده نه خدايي.»

^{۲۴} اُخري عيسى اِشتن شاگردونش بوات: «اگم كسي بگوه چمن پيرو ببي، اِشتن جان د گون دس اوگوره، اِشتن عذاب و مرگه صليبه اوگوره و چمن پش با. ^{۲۵} چون هر كه بگوه اِشتن جان نجات بيدى، اجو از دست دى؛ اما هر كه اِشتن جان چمن خونين از دست بيدى، هني اجو بدست آيره. ^{۲۶} انسان را چه فايده داره كه تموم دنيا بداره، اما اِشتن جاننه از دَست بيدى؟ يا انسان اِشتن جاننه پس ايگتنه را چه تونه گردن؟

^{۲۷} «چون انسان را اِشتن په جلاليم، اِشتن فرشته عون خما آ و اُخري به هر كه چو اعماله عوض دى. ^{۲۸} حقيقتن، شما را وام بعضيه بيا و ندرندينه كه تا انسان را موينده كه اِشتن پاتشاهيه د آ، نمرنده.

عيسى ديم آگردسن

شش روز پش، عيسى، پطرس و يعقوب و يعقوب برا يوحناش اوگت و اجوشون ببه بلنده كوهي سر، تا پر تيناو

پاتشاهون چه کسونی کوډ باج و خراج گیرنده؟ اِشتن مردم کوډ یا دیگران کوډ؟
 ۲۶ پطرس جوابو بدا: «دیگران کوډ.» عیسی
 آجوش بوات: «پس چو مردم معافنده! ۲۷ اما
 چمه خونین که آجون توهین مَکروم، بَشه
 دریاچه وَر و ای قلابی فِر ده آو دِلِه. اولین
 ماهیر که بَگت، چوه گرِه آکه. ای چهار
 درهمیه سکه ای چوه دله وینی. چوام چمن و
 اِشته مالیاته سهمه آده.»

که پيله اِسه

۱۸ اُخری شاگرد عیسی وَر بومند و
 آپرسسشون: «آسمونه پاتشاهیه دَ
 که هُمَن دَ پيله تره؟» ۲ عیسی ای خوردگیش
 وُنْگ بکه اِشتن وَر و آ خوردگیش بِنَا چون
 میون ۳ و بوات: «حقیقتا، شَمارا وام تا آ
 لحظه که شما عوض مبا و خوردگون شارین
 مبا هرگز آسمونه پاتشاهی دله نشا. ۴ هر
 که اِشتن، آم خوردگون شارین فروتن بکره،
 آسمونه پاتشاهیه دَ هُمَن دَ پيله تر بی. ۵ و هر
 که هِمَنه خوردگی چمن نوم دَ قبول بکره، اَمینش
 قبول گرد.»

۶ «اما هر که باعث بیبی که ای نفر از آم
 وِلگون که آمین ایمان دارنده گناه بکره، چورا
 چاکتره که پيله آسیاب سِگی اِشتن گردن دَبنده
 و اِشتن فر ده دریا دَل و غرق بیی! ۷ وای به
 حال آم دنیا که اِشتن وسوسه هونیتیم مردمون
 گناه دراینه! چون وسوسه عه آیینده، اما وای
 به حال آ کسی که وسوسه هون باعث بیی!
 ۸ «پس اگم اِشته دَسه یا اِشته لِنْگه باعث
 بی که ته گناه بکری، آجو ایِر و فر ده، چون
 اِشرا چاک تره که شل یا لَنگ بیبی و ابدیتیه
 زندگی دله بشی تا که دَ دَس و دَ لَنگ بداری
 و ابدیتیه آتسه دله دگنی. ۹ و اگم اِشته چَشم

آقا، چمن زا رحم بکه. آو غَشیه و پر عذاب
 کَشیه. آتش دله دگنه، آو دله دگنه. ۱۶ آوم
 باید اِشته شاگردون وَر، ولی نتونسنده آجو
 شفا پدینده.» ۱۷ عیسی بوات: «ای بی ایمان و
 منحرفه نسل، تا کی گُون از شَما خمنای بیبیم
 و شَماهون تحمل بَگرم؟ آجو بایدا بیبا چمن
 وَر.» ۱۸ عیسی آدیوه را غیضش بکه و آدیو آ
 کول دَ آبر بَشه و آ کوله اَلِجل شفاش بگت.
 ۱۹ اُخری شاگرد بومند عیسی وَر و خلوتی چو
 کوډ آپرسسندنه: «چرا اما نتونسیم آدیوه آبر
 بَگروم؟» ۲۰ عیسی جوابو بدا: «چمه خونین که
 شَما ایمان کمه. حقیقتا، شَمارا وام که اگر شَما
 ای وِلْگ خردله دانه ای قدر ایمان بدارا، تونو
 آم کوه بوايو بیا دَ آبر بوره و بَشه پر و آ کوه نی
 شی، و هیچ چی شَما را غیر ممکن نیی. ۲۱ اما
 ام چنس دیو جز دعا و روزه ایتم هیچ چی ام
 آبر نیشی.»

عیسی دومین پیشگوی درباره اِشتن مرگ و زنده آیین

۲۲ وختی عیسی و چو شاگرد جلیل منطقه
 دَ جمع ببنده، عیسی آجون بوات: «انسانه زا،
 مردمه دَسییم تسلیم بی. ۲۳ مردم آجو کوشنده
 و آو سومین روز زنده بی.» شاگرد پر غمگین
 ببنده.

سکه ماهی گر د

۲۴ وختی عیسی و چو شاگرد آرسسندنه
 کفرناحومه شهر، دِ دِرهمیه مالیات
 مامور، پطرس وَر بومند و بواتشون: «شَما
 استاد، معبد مالیاته ندی؟» ۲۵ پطرس جوابو
 بدا: «البته که دی!» وختی پطرس بَشه کییه
 دله پیش از آم که چیزی بوا، عیسی آجوش
 بوات: «شمعون، ته چه فکری کری؟ دنیا

سه نفر چمن نوم خونين جمع ببينده، از یر چون ميون اسيم.»

بی رحم نوکر مثال

٢١ آخری پطرس بومه عیسی کود آپرسسشه: «آقا، چند را چمن برا چمن حق گناه بکره، از گون آجو ببخشم؟ هف را؟» ٢٢ عیسی جواو بدا: «آته وام نه هفت را، بلکه هفتاد هفت را.

٢٣ «پس، آسمونه پاتشاهی ای پاتشاهی شارین که تصمیمش بگت اِشتن نوکرونییم حساب کتاب بکره. ٢٤ وختی حساب کتابش شروع بگه، ای نفر چو ور بایرنید که ای کارگره دیویست هزار مزد قدر آجو قرضار به. ٢٥ چون آمردک یتوسسه اِشتن قرض پس بیدی، چو ارباب دستورش بدا که آمردکه و چو زنگ و چو خوردگون و چو تموم مال و ملال بخروشنده و چو قرض بگیریده. ٢٦ آنوکر اِشتن اربابه دس پا ایگت و مندیم بوات: "آمین مهلت آد از اِشته هَمه ی قرضه آگاردونم."

٢٧ آ ارباب دل چو را بسوچس و آ قرضش ببخشش و آجوش آزاد بگه. ٢٨ اما وختی که هه نوکر آبر بشه اِشتن همکارش بر بوبنت که ای کارگره سه ماه مزد قدر آجو قرضار به. پس آجوش بگت و اِشتن دستیم چو لوکش فشار بدا و اجو بوات: "اِشته قرضه آده!" ٢٩ چو همکار چو دس و پا دگت و مندیم بوات: "آمین مهلت آده چمن قرضه دیم" ٣٠ اما او قبولش نکه، و تا وختی که اِشتن قرض بیدی آجوش درایت زندان. ٣١ وختی که مردکه همکاره آم اتفاقش بوبنت پر ناراحت بنده و بشنده ارباب ور و هَمه ی ماجراشون چو را تعریفشون بگه. ٣٢ پس ارباب، آنوکرش

باعث بی که ته گناه بکری، آجو آبر بایر و فر ده، چون اِشرا چاک تره که ای چشم بداری و ابدیه زندگی دله بشی تا آم که د چشم بداری و جهنده آتسه دل دگنی.

ویر آبییه گوسپندون مثال

١٠ «ویراجون ببا که هیچ کومین از آم ولگون تحقیر مکر، چون که شما را وام چون فرشته عون، آسمون د همیشه چمن آسمونیه په دیمه وینده. ١١ چون انسان زا اومه که ویر آبییه عون نجات بیدی. ١٢ شما چه فکری کرا؟ اگم مردی صد گوسپند پداره و ای گوسپند ویر آبی، مگم آنود و نه گوسپندون کوه د نی و آ گوسفند پش نیشی که ویر آبیاسه؟ ١٣ حقیقتن، شما را وام که اگم آجو آلو، آ ای گوسپنده را ویشتر شاد بی تا آنود و نه گوسپند که ویر نیبیه بنده. ١٤ همنه شما آسمانیه په خواسته که آسمان د اسه، آم نی که حتی ای نفر از آم ولگون از دست بییشنده و هلاک بیینده.

١٥ «اگم اِشته برا اِشته حق گناه بکره، بشه چو ور و خلوتی چو خطا آجو گوشزد بگه. اگم اِشته لاوش قبول بکه، اِشته برار نیار بدا؛ ١٦ اما اگم اِشته لاوش قبول نکه، ای نفر با د نفر اِشتن خمنابه تا اِشته شاهد ببینده ١٧ ولی اگم هنی نگوِشسه گوش بکره بشه کلیسا بوا؛ و اگم کلیسا لاوش نی قبول نکه، آجو بت پرست یا باجگیر بزون. ١٨ حقیقتا، شما را وام که هر چه که زمین د دبندا، آسمان د دبسته بی و هر چه که زمین د آکرا، آسمان د آبی. ١٩ هنی شما را وام که اگم شما د نفر زمین سر درباره ای چی که خداکود گوا، ای دل ببیا، چمن آسمانیه په آجو شماهون آدی. ٢٠ چون هر یقا د نفر یا

١٠ شاگرد عيساشون بواتند: «اگر همنه عه، چاکتره هيچ مردکی زينگ مېره!»^{١١} عيسي بوات: «همه نتوننده آم لاره عه قبول بکرنده، مگم کسونی که خدا طرف آم لطف آجون آدایه پي. ١٢ چون بعضی آدمه مادر زادی خواجنده؛ بعضی آدمه نی مرده دسْتيم خواجه بينده و بعضی نی آسمانه پاتشاهی خونين اِشتن خواجه زونده و پيوند نکرده. هر که تونه اِچم قبول بگره، بارز قبول بگره.»

عيسي و خوردگون

١٣ اُخري مردمون اِشتن خوردگونشون بايرد عيسي وَر تا چون سر دس پي و دُعا بگره. شاگرد ام کاره خونين مردمن را غيغشون بگره. ١٤ اما عيسي بوات: «بارزا وليگ خوردگ چمن وَر باينده و چون پيش مگبرا، چون آسمانه پاتشاهی همنه آدمون را اِسه.»^{١٥} عيسي چون سر دس اوناش و اجوشون برکت بدا و پشه.

ثروتمند جوان

١٦ ای روز مردکی عيسي وَر بومه و آپرسسشه: «استاد، چه چاکه کاری گون بگرم تا ابدیه زندگی بدارم؟»^{١٧} عيسي جواو بدا: «چرا چمن کوډ آپرسی که چه چاکه؟ فقط خداعه که چاکه. اگم گوی ابدیه زندگی دله بشی، خدا احکامه انجام بده.»^{١٨} مردک آپرسسشه: «کومين احکامه؟» عيسي بوات: «قتل مکه، زنا مکه، دزی مکه، دوروغه شهادت مده،^{١٩} اشته په و ماعه احترام بنه،» و «اِشته قونشيم اِشتن شارين خُش ببه.»^{٢٠} آ جوانه مردک بوات: «همه ای آم احکامم انجامم بدا د چه کم دارم؟»^{٢١} عيسي جواو بدا: «اگم گوی کامل ببی، پشه و هر چه که داری پخروش و چو پول فقيران آده که آسمان

ونگ بکه اِشتن وَر و بوات: «ای بدکاره نوکر، مگم آز اشته خواهش و تمنا خونين، اشته همه ی قرضم بَبخِشِس؟»^{٢٣} مگم چاک نبه ته ای اشته همکاره رحم بکری، همنه که از ايم رحم بکه؟»^{٢٤} پس ارباب پر عصبانی ببه، دستورش بدا آنوکره دراينده زندون و عذابش پدينده و تا آ زُمون که اِشتن قرضي تا قرون آخر مدی، آجو آزاد مکرده.^{٢٥} اگم شما نی شما براعه صِدقِ دلييم مَبخِشا، چمن آسمانيه په نی شمایيم همنه رفتار گره.»

تعليم درباره طلاق

١٩ وختی که عيسي آم لاوش تموم بگره جليل منطقش ترک بکه و آديم اُردن رروار د، بومه يهوديه نواحی.^٢ پر جماعتی عيسي پش بشنده و او بر آجوش شفا بده. ٣ قریسی فرقه علما نی چو وَر بومند تا آجو امتحان بکرنده. آوه آپرسسند: «بی که مردک اِشتن زينگ هر دلیلی را طلاق بدی؟»^٤ عيسي چو جواو بوات: «مگم تورات بَخونتيو که آ کسی که آجون خلق کرده، اول د آجون زَنک و مردکش خلقت کرده^٥ و بوات «چمه خونين که مردک اِشتن په ما آد جدا بی، و اِشتن زينگیيم پيوند خُره و آد نفر ای بدن بينده؟»^٦ پس، آوه د بدن نينده بلکم ای بدن اِسند. پس آچی که خدا ابو کرده، انسان گون جدا مکره.»^٧ آوه عيساشون بواتند: «پس چرا موسی پيغمبر حکمِش بدا که مردک اِشتن زَنگ طلاقنامه ای بیدی و آجو ول بگره؟»^٨ عيسي بوات: «موسی پيغمبر چمه خونين که شما دل سگ شارين اجازش بدا که شما اِشتن زَنگ طلاق بدا، اما اول خلقت همنه نبه.»^٩ شما را وام هر که اِشتن زَنگ جز زنا را طلاق بیدی و علایده زينگیيم پيوند بکره، زناش گرده.»

کارگرونییم طیش بکه که هر روز ای دینار چون کار خونین هر کومینه بیدی. اُخری آجونش بخرسا اِشتن انگوره باغ. ۳ دوروبر نه صبح، هنی آبر بشه و بیوینتِشه که عده‌ای شهر میدون د بی کار وِندَرده بِنده. ۴ آجونش بوات: "شما نی بشا چمن باغ انگوره دل و آ چی که شما حقه شماهون دیم." ۵ پس آوه بَشنده. هنی ساعت دوزنه و ساعت نه آبر بشه و همنش بکه. ۶ دوروبر پنج غروو آبر بشه و هنی چند نفرش بویت که بر بی کار وِندَرندیه. چون کود آپرسس: "چرا تمام روز بیبا بی کار وِندَریدی؟" ۷ آوه بواتند: "چون هیچ که اجماش کار نذا، باغ صاحب بوات: "شما نی بشا چمن انگوره باغ د کار بکراه." ۸ غروو دم، باغ صاحب، سر کارگرش بوات: "کارگرون وُنگ بکه و چون مزده آده، آخرین نفر شروع بکه تا اولین نفر." ۹ کارگرونی که دوروبر ساعت پنج کاره سر اومیته بنده، هر کومین ای دینار ایگتند. ۱۰ آوه که همن پیش اومیته بنده کاره سر، گمانشون بکه که ای دینار ویشتر مزد گیرنده. اما آوه نی هر کومین ای دینار ایگتند. ۱۱ وختی اِشتن دسمزدشون ایگت غرغرشون بکه و باغ صاحبشون بوات: ۱۲ "آم که آخر بومند فقط ای ساعت کارشون بکه و ته اما که داغ آوتاوه پن تمام روز زحمتمون بکشس، چونیم ایو بزونس!" ۱۳ اما باغ صاحب ای نفر از آجون ددشت و بوات "ای رفیق، از آیم ظلم نکه مگم اما ای دینارمون طی نکه؟" ۱۴ پس اِشته حقه ایگی و بشه! از گوم هه اندازه که اتم دسمزد بدا، آخرین نفره نی اِشته شارین دسمزد بدیم. ۱۵ مگم حق ندارم چمن مالییم هر چه که گوم بکرم؟ یتونی

د گنجی بداری. اُخری بوره و چمن پیروی بکه." ۲۲ جوانه مردک وختی آمش بشنوس، پر غمگین ببه و امکان د بشه، چون پر ثروتش د. ۲۳ آ موقع عیسی اِشتن شاگردونش بوات: «حقیقتا، شما را وام ثروتمندان را پر سخته که بَشنده آسمانه پاتشاهی دله بَشنده. ۲۴ هنی وام که شتر رد آبیین، درزنه سولاح د آسون تره تا ام که ثروتمنده آدمی خدا پاتشاهی دله بشی.» ۲۵ شاگردان ام لاوعون آشنوسنیم مات ببنده و آپرسشون: «پس که تونه نجات پیدا بکره؟» ۲۶ عیسی آجون ددشت و بوات: «آم انسان را غیرممکن اِسه، اما خدا را همه چی ممکنه.»

۲۷ اُخری پطرس بوات: «دیس اما همه چیمون ول کرده و اِشت کود پیروی کرام. چه آجما آرسه؟» ۲۸ عیسی آجون بوات: «حقیقتا، شما را وام تازه دنیا، آ لحظه که انسانه زا اِشتن شکوهمند پاتشاهی تخته سر بَشِه، شما که چمن پیروی کردرون، دوزنه تخته سر نِشا و خدا قومه دوزنه قبیله داوری کرا. ۲۹ و هر که چمن نومه خونین اِشتن کییه یا اِشتن براعه و یا اِشتن خاعه و یا اِشتن په و ما و یا اِشتن خوردگی و یا اِشتن ملک و ثروته ول بکره، چو صد برابره وینه و ابدی زندگی بدست آیره. ۳۰ اما خیلی از آدمون که هِنَه اولین اِسندۀ آخرین ببنده، و آخرینۀ اولین ببنده!

انگوره باغه کارگرون داستان

۲۰ «آسمانه پاتشاهی باغی صاحب شارین که صبح تولو، زو آبر بشه تا اِشتن انگوره باغه را کارگرونی بیگیره. ۲ آو

زونو که غلايده قومان حاکمه مردم را آريابتي
گرنده و چون رئيسه آجون حکم کره. ۲۶ اما
شما ميون همنه مبي، هر که گوه شما ميون
پيله بيبي، گون شما نوکر بيبي. ۲۷ و هر که
گوه شما ميون اول بيبي، گون شما غلام بيبي.
۲۸ حتی انسانه زانومه تا آجو خدمت بکرده،
بلکم بومه تا خدمت بکره و اِشتن جانه خيليون
آزادي را فدا بکره.»

د فقير کور شفا

۲۹ آ موقع ای که عیسی و چو شاگرده آريحا
شهر د بشنده پر جماعتی چو پش بشنده.
۳۰ راه کنار د کوره مردک نشسته بنده. وختی
بشنوسشون که عیسی امکان د رد بی، دادشون
یکه که: «ای آقا، ای داوود پادشاه زاء، اجما
رحم یکه!» ۳۱ جماعت چون را غیضشون
بکه و بواتشون که ساکت بیبینده؛ اما آوه
ويشتر چیکيله شون یکه که: «ای آقا، ای
داوود پادشاه زاء، اجما رحم یکه.» ۳۲ عیسی
وندرد و آ د مردکش ونگ بکه و آپرسشده:
«چه گوا شما را بکره؟» ۳۳ آوه بواتنده: «آقا،
گوم چما چشمه بويینده.» ۳۴ عیسی دل چون
را بسوجس و چون چشمون سر دسش اونا
و البخل چون چشمه آبنده و بیوینتشون و
عیسی پش راه دگیند.

عیسی شاهانه آمین به اورشليم

۲۱ وختی عیسی و چو شاگرده اورشليم
شهره نزدیک ببنده، آرسسندده ده
بيت فاجی که زيتون کوه دامنه د به. اُخری
عیسی د نفر آز اِشتن شاگردش بخرسا
۲ آجونش بوات: «آ دهی که شما پيش اسه
پشا. زمانی که شا ده دله، البخل، ای خری
چو خره کره شما وينا که پر دبستشونه. آ د

چمن دست و دل فراي يوبي؟» ۱۶ پس، آوه
که آخرين اسنده اولين بينده، و اولينه آخرين
بينده!

عیسی سومين بيشگويي اِشتن مرگ و زنده آيين دربارہ

۱۷ آ لحظه که عیسی بشه شهر اورشليم
طرف، راه د اِشتن دونزده شاگردش کناره
گوشه ای پبرد و آجونش بوات: ۱۸ «دِسا
کورو شوم شهر اورشليم. پر انسان زاء، سران
کاهنان و تورات معلمينه ور تسليم گرنده.
و آوه آجو محکوم به مرگ کرنده. ۱۹ آوه
انسان زاعه، غيرهوديان تحويل دينده. تا آجو
مسخره بکرده و شلاق بزنده و صليب سر
بوکوشنده. و آو سومين روز زنده بی.»

يعقوب و يوحنا ما خواهش

۲۰ اُخری زیدی زارون ما، اِشتن د زارون
خمنای عیسی ور بومنده و چو پيش زانو بزه و
بگوسش که چوه را ای کاری بکره. ۲۱ عیسی
آپرسشده: «چه گوی؟» ۲۱ ا زنگ بوات: «بوا
تا چمن آم د زاعه اشته پاتشاهیه د ايو اشته
راسه طرف و آيو اشته چپه طرف بيشنده.»
۲۲ عیسی بوات: «شما زنو چه گوا! مکم تونو
از آ قداره ای که آز به زودی چو د آخرم،
آخرا؟» آوه جواوشون بدا: «آها، تونوم.»
۲۳ عیسی بوات: «شما نی چمن قداره ایتم
آخرا، اما بزونو که چمن راسه طرف و چپه
طرف نشتن، چمن اختیار د نی تا آجو کسی
ببخشم. اما ام یقا آ کسونی را اسه که چمن
آسمانیه په چون را آمادش کرده.»

۲۴ وختی آ ده شاگرد امشون بشنوس، آ د
برارون را ويشتر عصبانی ببنده. ۲۵ اما عیسی
آجون اِشتن ور ونگش بکه و بوات: «شما

که واندۀ دُعا گه، "اما سَما اُرون دِزون لوئَه" رچ کرده.

^{۱۴} معبد، کوره و شل عیسی وَر بومند و عیسی آجونش شفا بدا. ^{۱۵} ولی وختی سران کاهنان و تورات معلمین عیسی معجزاتشون بوپتنده و پِشَنوسنده که خوردگِ معبد د بلند صصیتیم واندۀ: «نجات، داووده پاتشاه زا طرفت آ» پَر عصبانی بنده. ^{۱۶} آوه عیسیاشون بوات: «بشنوسی آوه چه واندۀ؟» عیسی جواو بدا: «آها. مگم داوود زبور د نخونتیو که، "خوردگون و شت آخره خوردگون نی

اشتن زونیم

آجو ستایش گرندۀ؟"

^{۱۷} عیسی آجونش ترک بکه و آ شهر د پشه بیت عَنیا ده و شوه را پَر وندرد.

انجیره دار خشک آیین

^{۱۸} صبح تولو وختی عیسی آگردستی اورشلیم شهر، و شیرش ببه. ^{۱۹} راه کِنار، انجیره داریش بیوینت و پشه چو طرف، اما چیزی جز لیوه نویشه. پس دارش بوات: «تَه د هرگز میوه نایری!» البهل دازه خشک ببه. ^{۲۰} شاگرده وختی آمشون بوینت مات ببندۀ و بواتندۀ: «چه طَره انجیره دازه البهل حُشک ببه؟» ^{۲۱} عیسی جواو بدا: «حقیقتا، سَما را وام اگم ایمان بدارا و شَک مَکرا، نه فقط تونو آم کاره بکرا، بَلکم اگم آم کوه بوايا "بیا د اَبر بوره و پش دریا دِگن"، هَمته بی. ^{۲۲} اگم ایمان بدارا، هر چی دعا بکرا ایگیرا.»

عیسی اقتدار راجب شون سوال آپرسس

^{۲۳} وختی که عیسی معبدۀ دله بشه و مردمش تعلیم بدا. هَ زمان، سران کاهنون و

آکرا و چمن وَر بابرا. ^۳ اگم کسی سَما چیزیش بوات، بوايا: "خداوند آجون لازم داره،" و آو آلبهل آجون خرسه." ^۴ آم کار ببه تا آ چیون که پیغمبر، پیشگویش کرده به، انجام بیی، که واتش به:

^۵ «اورشلیم مقدسه کوه د، صهیون

کَلِگ بوا

"دِیس اشته پاتشاه فروتنیتیم اشته ور آ

خره سر نِشتاسه

خره کره سر نِشتاسه.»

^۶ آ د شاگرد پشنده و همنه که عیسی د ستورش دایه به یگردشون. ^۷ آون خر و خره کره شون بایردند و اِشتن خلاوشون چون سر پنا و عیسی چو سر پِشت. ^۸ پَر جماعت نی اِشتن خلاوشون راه سر جیکردندۀ و بعضیون نی داره لaxe شان اییره، راه د جیکردشونه. ^۹ جماعتی که عیسی پیش شینده و جماعتی که چو پش اومینده، جیکلییم بواتندۀ:

«نجات، داوود پادشا زا طرفت آ!

«مبارک اِسۀ کسی که خداوند نومیم آ!

«نجات عرش برین آ!»

^{۱۰} وختی عیسی بشه اورشلیم شهر، همهی شهر شور و شوق دگتندۀ. مردمه آپرسسشون: «ام کیه؟» ^{۱۱} آ جماعت بواتشون: «آم عیسای پیغمبره، جلیلیه ناصره مردم!»

عیسی معبد تمیز کره

^{۱۲} آ موقع عیسی پشه معبدۀ دله و همهی کسانی که معبد د خربشونه و خوروتشونه، اَبر بکه و صرافان میزش اوگاردونس و کوتر خروشون بساطش بهم بزه ^{۱۳} آجونش بوات: «اشعیا پیغمبره کتاب نیویشته بیاسه، "چمن

پر رچ بکه. و انگوره باغش چند باغبانِش اجاره
 بدا و اِشتن علایده مملکتی سفر بکه. ^{٢٤} وختی
 محصوله اوگتن فصل آرسس، اِشتن نوگرش
 بخرسا باغبانون وَر تا چو میوه بیگیرنده.
^{٢٥} اما باغبانه چو نوکرونش بگیند، ایو شون
 بزه و ایوشون بکوش و آ ایوشون سگسار
 بکه. ^{٢٦} هنی، باغ صاحب اولین سَقَر شارین،
 نوکرانی چون وَر بخرسا اما باغبانه آنوکرونیم
 همنه رفتار بگردنده، ^{٢٧} آخر سر اِشتن زاش
 باغبانون وَر بخرسا و اِشتنیم بوات: ”چمن
 زا حرمتہ نیا دارنده.“ ^{٢٨} اما آ زَمُون که باغبانه
 چو زاشون پوینت همدیگرشون بوات: ”انگوره
 باغ وارث آم. بایا آجو بوکوشوم تا چو ارث آجما
 آرسه.“ ^{٢٩} پس آ کوله شون یگت و انگوره باغ
 دَ آبَرکردشون و بوکوشوشونه. ^{٤٠} حالا شَما
 نظر وختی باغه صاحب با، آم باغبانونیم
 چه گره؟“ ^{٤١} آوه عیسا شون بوات: ”آ شرور
 باغبانون بی رَحْمِیم کوشه و انگوره باغه
 علایده باغبانون اجاره دی تا برداشته فصله
 را چو میوه سهمه بیدینده.“
^{٤٢} عیسی آجونِش بوات: ”مگم زیور کتاب دَ
 نِخونتبو که،

»هه سِگی که بَنایان رد بکردند و

فَرِشون پدا،

هَینَه بنا اصلیه سِگ بیاسه.

خداوند آم کارش کرده

و آم چما نظر عجیبه؟“

^{٤٣} پس شَما را وام خدا پاتشاهی شَما کود ایگته
 بی، و قومی آدایه بی که چو محصول دَ، خدا
 سهم بدینده. ^{٤٤} هر که که آم سِگ سر ایگینه
 خُرد بی، و اگم آم سِگ کسی سر ایگینه اجو
 فِرچ کریه.“

^{٤٥} وختی سران کاهنون و فَرِسیون عیسی
 آم مثالِشون بشنوس، پزونسشونه که درباره

قوم یهود شیخون، چو وَر بومند و بواتنده:
 »که آم حق آتش دایه؟« ^{٢٤} عیسی بوات:
 »آزی شَما کود سوالی دارم. اگم جواورون بدا،
 ازی شَما را وام کوم حَقِیم آم کارون گرم.
^{٢٥} که یحیی ش حق دایه که تعمید بدیه خدا یا
 انسان؟« آوه اِشتن وَر بحثشون یگه و بواتنده:
 »اگم بوايوم خدا طرف به، آجما وا، پس چرا
 ایمانرون نایرده؟ ^{٢٦} اگم بوايوم انسان طرف
 به، جماعت دَ تَرَسام، چون هَمَّه یحیی عه ای
 پیغمبر زونده.“ ^{٢٧} پس عیسیاشون بوا: »اما
 نزونوم.“ عیسی بوات: »آزی شَما را نوام که چه
 حَقِیم آم کارون گرم.

دِ کوله مثال

^{٢٨} »شَما نظر چیه؟ مردی دِ زاش دَ. اِشتن
 پبله زا وَر بَشه و بوات: ”زا، هارو بَشه انگوره
 باغ دَ کار بکه.“ ^{٢٩} چو زا بوات: ”آز نشیم.“ اما
 اُخری چو نظر آگردسشه و بَشه.“ ^{٣٠} په ولگ
 زا وَر بَشه و اجوش نی هَم لاوش بوا. ولگ زا
 بوات: ”از شیم، آفا،“ اما نِشه. ^{٣١} کومین آ دِ زا
 اِشتن په خواسته شون انجام بدا؟« جواوشون
 بدا: »اولین زا« عیسی اجون بوات: »حقیقتا،
 شَما را وام باجگیر و فاحشه عه شَما دَ پیش تر
 خدا پاتشاهی دله بَشنده. ^{٣٢} چون یحیی بومه
 و درست راش شَماش نشون بدا و اما شَما
 اورون ایمان نایرد ولی باجگیر و فاحشه عه
 ایمان بایردند و شَما حتی با آم که آمرون پوینت
 هنی شَما نظرون عوض نکه و ایمانرون نایرد.

شرور باغبانون مثال

^{٣٣} »علایده مثلی گوش بیدیا. ملک صاحبی
 به که انگوره باغش رچ بکه و چو دویز
 حصارش پکِشس. آو انگوره آو ایگتنه را باغ
 دَل حوضیش رچ بکه و نگهبانی را ای برجیش

”چو دست وچو لنگ دِ بندا و آجو بَره سر تاریکی دِ دراینا، یقایی که برمنده و دندون دندونون سر فشار دینده.“^{۱۴} چون اوه که دعوت بیه بنده پر اِسند، اما اوه که انتخاب ببنده گم اِسند.»

امپراتوره مالیات آداین

^{۱۵} اُخری قریسی فرقه عالمه آبرِ بَشنده و نقشه شون بکشس تا بویننده که چه طَره تونده عیسی عه چو لاوعونیم گیرفتار بکرند. ^{۱۶} فریسیان اِشتن شاگردونشون، هیرودیسه طرف دارون خمنّا برخساشون عیسی وَر و بواتشون: «استاد، اما زونوم صادقِ مردکی اسپش و خدا راهه چاک یاد دی و هیچ کسیه دِ نِترسی، چون که ظاهره توجه نکری. ^{۱۷} پس اِشته نظره اجما بوا. روم امپراطوره مالیات آداین دِرسته یا نه؟» ^{۱۸} عیسی که چون بدِ نیتش زونسی بوات: «ای دِ دیمون، چرا اَمن امتحان کرو؟» ^{۱۹} سکه‌ای که چوعیم مالیات دیبا، اَمن نشون بدیو.» اوه ای ای دیناریه سکه ای اجوشون بدا. ^{۲۰} عیسی چون کودِ آپرسس: «چه که نقش و نوم آ سکه سر اسه؟» ^{۲۱} جواوشون بدا: «روم امپراتور. عیسی آجون بوات: «پس امپراتور ماله، امپراتور آدیا و خدا ماله، خدا آدیا.» ^{۲۲} وختی امشون بَشنوس، پر تعجبشون یگه و عیسی شون پر ترک بکه و بَشنده.

سوال درباره داوری روز

^{۲۳} هه روز صدوقیان فرقه عالمه که مردعون زنده آبیینه قبول نِدارنده، عیسی وَر بومند و سؤالی چوکودِ آپرسسند، ^{۲۴} بواتشون: «استاد، موسی پیغمبر، چما را ام

چون لاوه کره. ^{۲۵} پس راهی پشِ بِنده که عیسی بیگیرنده، اما جماعت کودِ ترسَسینده چون اوه عیسی شون ای پیغمبر زونسی.

عروسی جشنه مثال

۲۲ هنی چونیم مثالونیم لاوش بکه، بوات: ^۲ «آسمانه پاتشاهی، شاهی شارین که اِشتن زار را عروسپش گته. ^۳ پاتشاه اِشتن نوکرونش برخسا تا به اوه که دعوت بیه بنده، بوانده باینده جشن، اما اون نگوسنده باینده. ^۴ پس علایده نوکرونش بِرخسا و بوات: ”به اوه که دعوت بیه بنده بوا یا جشن سِفرِم حاضر گرده، گاو و گولگونی سر آبریمه و همه چی آماده. بایا عروسی.“ ^۵ اما اون محلشون یگه و هر کومین اِشتن راه بَشنده، ابو بَشه اِشتن زمین سر و آ ابو بَشه اِشتن کسب و کار پش. ^۶ علایده هونِ نی، پاتشاه نوکرونشون بگتنده و اجونشون بی حرمتی بکردنده و بکوشتشونه. ^۷ پاتشاه وختی امش بَشنوس، عصبانی بیه، اِشتن سربازش برخسا و آ قاتلونش بکوشت و چون شهرش وَش بزه. ^۸ و اِشتن نوکرونش بوا: ”عروسی جشن آماده، اما اوه که دعوت بیه بنده لیاقت ندرند. ^۹ پس شهره کوچه بازارانِ بَشا و هر که رون بوینت جشن را دعوت بکرا.“ ^{۱۰} نوکره بَشنده کوچه سران و هر که شون بوینت چه چاک و چه بد اِشتن خمنّا بایردشون هِمنه که جشن مشّت از مهمون بیه.

^{۱۱} «اما وختی که پاتشاه میهمانان وینتنه را مجلسه دل بومه، ای مردکیش بوینت که خلاوی که جشن را مناسب بیی، دینکرده ^{۱۲} پاتشاه چوکودِ آپرسس: ”ای رفق چه طَره بدون جشن خلاو اومیش؟“ آ مردک جواویش ند. ^{۱۳} اُخری پاتشاه اِشتن نوکرونش بوات:

خش بيه.“ ٤٠ تموم تورات و پيغمبران نيوشته ان، آم د حكمة سر اسه.»

مسيح موعود چه كه زا اسه؟

٤١ وختي كه قريسي فرقه عالمه جمع بيه بنده، عيسي چون كود آپرسس: ٤٢ «شما نظر دربارہ مسيح موعود چيه؟ او چه كه زاعه؟» اون جواوشون بدا: «داوود پاتشاه زا.» ٤٣ عيسي بوات: «پس چه طره عه كه داوود پاتشاه، خدا روحپيم، مسيح، خداوند وا؟ چون او زبور كتاب د وانشه:

٤٤ «"خداوند، چمن خداوند بوات:

«چمن راست طرف ينش

تا وختي كه اشته دشمنون اشته پا بن

دراينم.»»

٤٥ اگم داوود آجو خداوند وا، پس چه طره او تونه داوود زايي؟» ٤٦ هيچكس نتونسشه چو جواو د اي گلمه اي بوا و آروز پش د هيچ كه جرعتش نكه چو كود سوالي آپرسه.

واي بر شما

٢٣ اخري عيسي، مردم و اشته شاكردونش همنه بوات: ٢ «تورات معلمين و قريسي فرقه عالمه موسي پيغمبر بقا نيشته. ٣ هر چه شمارا وانده گوش بديا و آكاره يگراه؛ اما چون كارون شارين مكر! چون اوه اشته هر چه كه ياد دينده عمل نكرنده. ٤ سنگينه بارون مردمون دوشه سر اونينده، اما اشته حاضر نينده چوه تكون داين را حتي اشته اي انگوشته اجون بزنده. ٥ هر كاري كرنده چمه خونين كه اشته مردمه نشان يدينده: اوه مقدسه نيويشته ان نويسينده و اشته پيشاني و اشته بازو دبندنده و اشته آبا

فرمانش نيويشته كه اگم مردكي بي خوردگ بمره چو برا گون آبيوه زنكه پيره تا چوام اشته برار را نسلي بني. ٢٥ چما ميون هفت برا بنده. اولين برا اي زينگيش بيه و بيه و چون خوردگيش نده، اشته بيه زينگيش اشته برار را باشته. ٢٦ دو مين و سومين برا، تا هفتمين براه ني همنه بينده. ٢٧ آخر سر آزنك ني بيه. ٢٨ حلا، آروز كه مرده عه زنده بينده، آزنك كومين از آهفت برارون زينگ بي؟ چون همه ي برارون اجو برده بنده»

٢٩ عيسي جواو بدا: «شما اشتباه فكر كرو، چون نه خدا كلام خور دارا و نه خدا قدرت! ٣٠ چون كه آروز كه مرده عه زنده بينده هيچكه نه زن بره نه شو كره، بلكم همه، آسمانه فرشته عون شارين اسنده. ٣١ اما دربارہ مردعون زنده آيين، مگم تورات د نخونتيو كه خدا شماش چه واته؟ ٣٢ خدا واته كه، "از ابراهيمه خدا و اسحاق خدا و يعقوب خدا ايسم". او مردعون خدا ني، بلكم زندعون خدا. ٣٣ مردم آم لاهون آشنوسنييم، چو تعليم د مات بينده.

پيله ترين حكم

٣٤ اما وختي قريسيون بشنوسشونه كه عيسي چه طره اشته جواو آدابينييم صدوقيان گرش دبسته، جمع بينده. ٣٥ اي نفر از او كه شريعت قاضي به، چمه خونين كه عيسي امتحان بكره چو كود آپرسس: ٣٦ «اي استاد، شريعت پيله ترين حكم كومه؟» ٣٧ عيسي جواو بدا: «خداوند اشته خداييم تموم دل و تموم جان و تموم فكريم خش بيه.» ٣٨ ام اولين و پيله ترين حكم اسه. ٣٩ دو مين حكم، اولين حكمه شارين: "اشته قونشيم اشته شارين

١٩ ای کورون! کومین مهم تره؟ قربانی یا قربانگاه؟ که قربانی مقدس کره؟ ٢٠ پس، کسی که قربانگاه سر قسم خره، همنه اسه که به قربانگاه و هر چی که قربانگاه سر اسه قسمش خُرده. ٢١ هر که معبد سر قسم خره، همنه اسه که معبد سر و خدا که معبد د اسه قسمش خُرده. ٢٢ هر که آسمانه سر قسم خره، همنه اسه که به خدا پاتشاهی تخت سر و خدا که تخت سر نِشتاسه قسمش خُرده.

٢٣ «وای بر شما ای تورات معلمین و فریسی فرقه علما، ای دِ دیمون! شما حکم ده یک آدینه حتی نعنوع و شوید و زیره را انجام دیا، اما شریعتهمه احکامه که عدالت و رحمت و وفا داری اسه اهمیت ندیا، آم چیا نی اسنده که شما گون انجام بدیا بی آم که بقیه د غفلت یِکرا. ٢٤ ای کوره راهنمایان! شما پشه عه، صافی د رد کرا، اما شتر دُرسته بلعا!

٢٥ «وای بر شما ای تورات معلمین و فریسیان، ای دِ دیمون! شما قدره دویره و بیرون تمیز گرا، اما چو دله ظلم و طمعیم پرا! ٢٦ ای کوره فریسی، اول قدره دویر و چو دله پاک بکه، که چو بیرون نی پاک بی.

٢٧ «وای بر شما ای تورات معلمین و فریسیون، ای دِ دیمون! شما قبرونی شارینیو که سیی شون کرده که چون ظاهر چاکه، اما چون دله مرده هان استخون و همه جور نجاسات د پرا! ٢٨ همنه، شما اِشتن مرده صالح نشان دیا اما دل دِ دیدمی و بدی د پریو. ٢٩ «وای بر شما ای تورات معلمین فریسیون، ای دِ دیمون! شما پیغمبران را مقبره رچ کرا و صالح آدمون قبرون چاک تزین گراه ٣٠ و وایو: "اگم چما اجداد زمون د بَیوم، هرگز پیغمبران کوشتن را چونیم هم دست نیبوم." ٣١ شما اِشتن ضد شهادت دیا

دامنه بلند دوجنده. ٦ خُشنده که جشنه دله مجلسه سر بنشنده و عبادتگاهان د چاک ترین یقا بدارنده، ٧ و مردم کوچه و بازاران د چون را سلام بکرند و آجون "استاد" بوانده. ٨ اما شما مارزا شماهون "استاد" بوانده چون که فقط ای استاد دارا، و شما هندیگر برارونید. ٩ هیچ کسییم زمین سر "په" موایا چون فقط ای په ای دارا که آسمان د اسه. ١٠ و مارزا کسی شماهون "معلم" بواعه چون فقط ای معلم دارا که مسیح اسه. ١١ کسی که شما دل همن د پيله تره، گون شما نوکر بیی. ١٢ هر که اِشتن پيله تر بزونه، خوار بی و هر که اِشتن فروتن بکره، سر بلند بی.

١٣ «وای بر شما ای تورات معلمین و فریسی فرقه علما، ای دِ دیمون! شما آسمانه پاتشاهی بره مردومه را دبیره، نه اِشتن دله شا و نه آرزا آوه که گونده دله بَشنده. ١٤ [«وای بر شما ای تورات معلمین و فریسیون، ای دِ دیمون، شما ای طرف بیوه زنگون کیه غارت کریو و ای طرف، تظاهر خونین، طولانیه دعا کرو. چمه خونین، شما سختترین عذاب وینو. ١٥ «وای بر شما ای تورات معلمین و فریسیون، ای دِ دیمون! شما دریا و خشکی گردا تا ای نفره شما مرید بکرا اما وختی آوروں شما مرید بکه، شما آجو د برابر اِشتن د بدتر، جهنده آتشی لایق کرا.

١٦ «وای بر شما ای کوره راهنمایون، که وایو: "اگم کسی معبد سر قسم بخره اشکال نداره، اما اگم معبد طلاععه قسم بخره، گون آ قسمه سر بمونه." ١٧ ای کوره نادانان! کومین مهم تره؟ طلا یا معبد، که طلا مقدس کره؟ ١٨ وایو که: "اگم کسی قربانگاه سر قسم بخره، اشکال نداره، اما اگم به آ قربانی که چو قربانگاه سر نانه قسم بخره، گون آ قسمه سر بمونه"

٤ عیسی جواو بدا: «ویراجون ببا که گمراه مَبا. ٥ چون خلیون چمن نومه دَ آئنده و وانه» از مسیح موعود اِسیم و پر آدمون گمراه کرده. ٦ شَما جنگون خبر اِشتا و جنگون شایعات شَما گوش آرسه. ویراجون ببا پریشون مَبا، چون همنه گون بیی، ولی ام هنوز آخر دنیا نی. ٧ قومی علایده قومه سر و مملکتی علایده مملکت سر جنگ کرده. و قحطی و زمین لرزه جورواجور یقاعون دَ آ. ٨ اما ام همه فقط زَنتنه درد شروع بیین شارین که دردون فاصله کمتر و کمتر بینده.

٩ «آ لحظه شَما هون دشمنون تسلیم کرده تا عذاب بوینا، و شَما هون کوشنده. همهی قومه چمن نومه خونین شَما کود بزار بینده. ١٠ آ روزون خلیون اِشتن ایمان از دست دینده، و هندیگره خیانت گریده و هندیگر دَ بزار بینده. ١١ پر دروعین پیغمبران آئنده و خلیون گمراه کرده. ١٢ بدی پر آبیننه خونین، خلیون محبت کم بی. ١٣ اما هر که تا آخر تاو بایره نجات پیدا کره. ١٤ و خدا پاتشاهی شاده خبر تموم دنیا اعلام بی تا همهی قومون را شهادتی بیی. اُخری دنیا آخر آرسه.

١٥ «پس وختی بوینتیو که آ ویرانه کریار زشت و نجسه» که دانیال پیغمبره چو درباره نیویشتشه، مقدس یقا دَ ناعشونه، ١٦ آ موقع آوی که یهودی اسنده، کوهون سمت دوزنده؛ ١٧ و آ کسی که کییه بونه سر بیی، چی ای اوگتنه را، اشنو ما؛ ١٨ و آ کسی که زمین سر بیی، اِشتن آبا اوگتنه را اوگرده کییه. ١٩ وای به حال زَنکونی که آ روزون آورنده و آ زَنکونی که خوردگ شت دینده! ٢٠ دُعا بگراه که شَما دُوشتن زمسون یا مقدسه شنبه روز مَبی. ٢١ چون آ زمون پيله مصیبتی اتفاق دگنه که چو شارین دنیا شروع بیننه زمون تا هاروین روز

که پیغمبرون قاتلون خوردگیو. ٣٢ پس بشا و آ کاری که شَما اجداد شروع کردند، شَما تمام بگرا. ٣٣ ای مارون! ای افعی زاده اُن! چه طَره جهندم مجازات دَ دُوزا؟ ٣٤ چون که از پیغمبران و حکیم آدمون و معلمون شَما وَر خرسَم، شَما بعضی کوشا و صلیبه سر کِشا، و بعضی نی اِشتن عبادتگاهون دَ شلاق زنا و شهر به شهر آجون اذیت و آزار گرا. ٣٥ پس، همهی صالحه آدمون خون که ایکرده ببه، شَما گردن دگنه، صالحه هابيله خون گته تا زکریا، برخیا زا خون، که اجو معبد محراب و قربانگاه دَ بکشترون، ٣٦ حقیقتا، شَما را وام تمام ام کارون گناه، آم نسله گردن دگنه.

٣٧ «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شهری که پیغمبرون کوشی و آ کسی ای که اِشته وَر خرسنده سگسار کری! چند را بگوسیم که ای گرگی شارین که اِشتن کیچکون اِشتن پر و بال بِن جمع کریه، اِشته خُردگون جمع بگرم، اما تَه نگوسیش! ٣٨ شَما کییه شَما را خراوه شارین مونه. ٣٩ چون شَما را وام دَ هنی آمِن نیوینا تا آ روزی که بوايو: "مبارک اِسه آ کسی که خداونده نومیمم آ."»

آخره زَمُونَه نشانان

٢٤ وختی که عیسی معبد دَ آبر بَشه و شاگرده چوه وَر بومند تا معبده بناعون آجو نشان پدینده. ٢ عیسی آجون بوات: «همهی ام بنایان وینو؟ حقیقتا، شَما را وام دَ سِگی سِگ سر نمونه، بلکه همه ویرانه بی.»

٣ وختی عیسی زیتونه کوه سر نشته به، چو شاگرده خلوتی چو وَر بومند و بواتشون: «اجما بوا کی آم اتفاقه دگننده و اِشته اومینه نشانه و آخر زَمُونَه اومینه نشانه چیه؟»

نزدیکه. ^{۳۴} حقیقتاً، شَمارا وام تا همه‌ی ام چیه اتفاق مگننده، ام نسل آز بین نیشی. ^{۳۵} آسمون و زمین از بین شینده، اما چمن لاقعه هرگز از بین نیشینده.

هیچکس آ روز و ساعته نزونه

^{۳۶} «هیچکس آ روز و ساعته نزونه جز آسمانیه په؛ حتی آسمانه فرشته و زا نی نزوننده. ^{۳۷} انسانه زا اومیین زمون، نوح پیغمبره زَمونه شارین بی. ^{۳۸} آ روزون تا آ روزی که نوح پیغمبر کشتی دله بشی، یعنی پیش از ام که سیل با، مردم خُرَدینده و آخِرَدینده، زن بَرَدینده و شو گَرَدینده ^{۳۹} و نزونَسینده چه اتفاقی گون دگنه. تا ام که سیل بومه و اجون هُمُن اِشتن خَمنا بیردشه. انسانه زا اومیین نی هِمَنه بی. ^{۴۰} آ روزون دِ مردکی که زمین سر اسنده، ایو بَرنده و آیو پر نیینده. ^{۴۱} و دِ زَنکی که گندمه دسه آسپا گرِنده، ایو بَرنده و آیو پر نیینده. ^{۴۲} پس آگاه ببا، چون نِزانو شَمّا خداوند چه روزی آ. ^{۴۳} اچِم بزونا که اگم کییه صاحب زونستی دزد چه ساعتی از شو آ، بیدار منقی و ناشِتشی دزی بکرنده. ^{۴۴} پس شَمّا نی آماده ببا، چون انسان زا، ساعتی آ که شَمّا چو انتظاره ندارو.

^{۴۵} «پس آ نوکر امین و دانا کیه که، چو ارباب اجو اِشتن کییه آدمان سرپرست کردشه تا چون غذا وختیم آدی؟ ^{۴۶} خُش به حال آ نوکری که وختی چو ارباب آگرده، اجو کاره سر بونیه. ^{۴۷} یقین بزونا که چو ارباب اِشتن همه‌ی دارایی چو دست دی. ^{۴۸} اما اگم آ نوکر، شرور بیبی و اِشتنیم فکر بکره که "چمن ارباب دیر تر آ" ^{۴۹} و علایده نوکرون بزنه و عرق آخَران خَمنا بخره و آخره، ^{۵۰} اموقع چو ارباب آروزو و ساعتی که او خبر دار نی آ ^{۵۱} آجو تنبیه کره، و

اتفاق دِنگته و هرگز نی اتفاق نگنه. ^{۲۲} اگم خدا آ روزون کوتاه مکره، هیچ بشری جان سالم بدر نبره. اما خدا آ کسونی خونین که اِشتن انتخابش کرده، آ روزون کوتاه کره.

^{۲۳} «آ زمون، اگم کسی شَماش بوا" ددسو مسیح موعود ببیا اِسه!" یا "مسیح موعود پر اِسه!" باور مکر. ^{۲۴} چون دروغییه مسیحون و دروغییه پیغمبره اسنده و عجیب کارون و پیله معجزاتی کونده که اگم بتوننده، اوه که انتخاب بنده نی گمراه بکرنده. ^{۲۵} ددسا پیش تر شَمّا را واته بَیم. ^{۲۶} پس اگم شَماهون بوانده که ددسا "مسیح موعود ببابون اِسه" پر مشا؛ و اگم بوانده ددسا، "مسیح موعود اتاق دل اِسه" باور مکر. ^{۲۷} چون همنه که صاعقه آسمانه شرقی طرف دِ زنه و چوه نور تا غرب آرسه، انسانه زا اومیین نی هِمَنه بی. ^{۲۸} هر بقا که لاشه‌ای بیبی، لاشخوره پر جمع بینده.

^{۲۹} «آلیخل، آ مصیبتّه روزون پَش
«آوتاو تاریک بی
و ماهنی دِ نور ندی؛
ستاره عون آسمان دِ ایگیننده،
و آ قدرتونی که آسمانش محکم نیا
دردشه لرزنده.

^{۳۰} اُخری انسانه زا نشانه آسمان دِ ظاهر بی و همه‌ی دنیا قبیلّه اِشتن سینه سر کوعه، و انسانه زا ویننده که قدرت و زیاد جلالیم، آسمونه ابران سر آ. ^{۳۱} و انسان زا شیپوره بلنده صصیم اِشتن فرشته عون خرسه تا اوی که چو را انتخاب بیه بنده دنیا چهار گوشه دِ آسمونه ام سر تا آ سر جمع بکرنده.

^{۳۲} «انجیله دار دِ ام درسه بیگیرا: هر وقت چو لاهخان جوونه زَین، لیو دینده، زونو که تاوسان نزدیکه. ^{۳۳} وختی که همه‌ی ام چیونرون بوینت، بزونا که انسان زا نزدیکه، پر

دِديمون يقا فِر دى، آ يقاي كه بَرَمَنده و دندون دندونون سر فشار دپنده.

ده كِلِگِ مثال

٢٥ «آ روز، آسمونه پاتشاهی، ده جوان كِلِگِ شارين بى كه وِبِه رِفِقِنده و اِشتن چراوشون اوگت و بَشَنده رُما پيشواز. ٢ پنج نفر از اوه نادون و آ اى پنج نفر عاقل بِنده. ٣ نادونه كِلِگون اِشتن چراوشون اوگت اما روعنشان اِشتن خمنّا يَترد. ٤ اما عاقلَ كِلِگون، اِشتن چراوَيتم، قدارونى مَشَتِ روعن يَبرَدشونه. ٥ وختى زما اومين طول پِكشِس هُمَن پَلِكِ سنگين ببه و خواو بَشَنده. ٦ نصفه شوه را، پَلَنده صَصى بومه كه واى: "رُما كورو آ! بشا چو پيشواز!" ٧ اُخْرِ هَمّه اى كِلِگون اوپاب بِنده و اِشتن چراو شون آماده بكه. ٨ نادان كِلِگِ عاقله كِلِگون بواتند: "ايكه آز شَمّا روعن آجما آديا، چون چما چراو كورو ايمَرِنده." ٩ اما عاقله كِلِگون جواوشون بدا: "ام روعنى كه دارام هم چما را هم شَمّا را وَس نِه. چاكتره كه بشا و شَمّا را روعن بَخرا." ١٠ اما اَ لحظه كه اوه روعن خريِن را شَيّه بنده، زما آرسس و كِلِگاني كه آماده بنده، بَشَنده جشن و بَر دَبَسه ببه. ١١ چو پَش، آ اى كِلِگون نى آرسسِنده و بواتشون: "آقا، آقا، بر چما را آكه!" ١٢ ولى زما بواتش: "حقيقتن، شَمّا را وام از شَمّا هون اوزونم." ١٣ پس ويرا جون ببا، چُون نه آ روزَ خبر دارا و نه آ ساعت.

سه نوكر مثال

١٤ «آسمانه پاتشاهی مردكى شارين بى كه گوِيَش بيشى سفر. پس اِشتن نوكرش وُنك بكه و اِشتن مال و ملالش اجون اوس ببه ١٥ هر نوكرش چو توانايي قَدَرش بدا، ايو پنج

قنطار، يعنى اى كارگره صد سال مزد قدر، آ ايو د قنطار يعنى اى كارگره چهل سال مزد قدر، و آايويم اى قنطار يعنى اى كارگره بيست سال مزد قدر و اُخْرِ يَشه سفر. ١٦ آمردكى كه پنج قنطارش اِيگَتَش به، اَلْبَحَل بَشه و چوعيم معاملش بكه و پنج علایده قنطار نى سودش بكه. ١٧ وَا كسى كه د قنطارش د، د علایده قنطار نى سودش بكه. ١٨ اما آ كسى كه اى قنطار اِيگَتَش به، بَشه و زمينش بكت و اِشتن اربابه پولش پَر مخفیش بكه.

١٩ «طولانيه مدتى پَش، آ نوكران ارباب آگردس و اجون حساب كتاب را وُنك بكه. ٢٠ آ نوكرى كه پنج قنطارش اِيگت به، بومه و آ اى پنج قنطارش نى اِشتن خمنّا بايد و بوات: "اى ارباب، اَمَتر پنج قنطار اوس ببه آمى آ اى پنج قنطار كه سودم كرده." ٢١ چو اربابه جواو بدا: "آفرين، اى چاك آمينه نوكر! آم وِلِگِ كار آمين بيش، بس پَر چيون آته اوس بَرَم بوره و اِشته اربابه شادى د شريك ببه!" ٢٢ نوكرى كه د قنطارش اِيگته به نى پيش بومه و بوات: "ارباب اِمَن نى د قنطار اوس ببه آمى آ اى د قنطار كه سودم كرده." ٢٣ چو اربابه جواو بدا: "آفرين، اى چاك و آمينه نوكر! ام وِلِگِ كار آمين بيش، بس پَر چيون آته اوس بَرَم. بوره و اِشته اربابه شادى د شريك ببه!" ٢٤ اُخْرِ نوكرى كه اى قنطارش اِيگته به، پيش بومه و بوات: "ارباب چون زونَسيم ته سخت گِيزِ مردكى اِسيش، و آ يقايى كه نِكاَشْتى، دِرِنى و آ يقايى كه دانه اونشونَدِش جمع كرى ٢٥ پس بترسسيم و بَشيم و اِشته قنطارم زمين دل مخفيم بكه. بفرما، آمى اِشته پول!" ٢٦ اما چو اربابه جواو بدا: "اى تنبل و بد نوكر! ته كه زونسى يقايى كه نِكاَشْتِمه دِرِنم و يقايى كه دانه اونشونَدِمه، جمع كرم ٢٧ پس چرا چمن پولر

فرشته عون را آماده بياسه،^{۴۲} چون وشيرم به، اميرون غذا ندا؛ تشير بيم، اميرون آو ندا؛^{۴۳} غريب بيم، اميرون يقا ندا؛ لخت بيم، اميرون خلاو ندا؛ مريض و زنداني بيم، چمن وينتنه را نوميو.^{۴۴} اُخري آوه جواو دينده: "آقا، كي ايمون وشير، تشير، غريب، لخت، مريض و زندان د بوييتيوم و ايمون خدمت نكه؟"^{۴۵} آو جواو دى: "حقيقتا، شما را وام آ چي كه چمن ولگترين برارون را نگرديو چمنا نگرديو"^{۴۶} پس آمه شينده آبديه عذاب دله، اما صالحه آدمه شينده آبديه زندگي دله.

عيسى كوشته نقشه

۲۶ وختي عيسى هههه آم لاوعونش بكه، اِشتن شاگردونش پوات: ^۲ «زونو كه د روز پش، پسخ عيد آ و انسانه زا تسليم كرنده تا صليب سر بوكوشندش.»
^۳ پس سران كاهنون و قوم يهود شيخان، معبد ه پيله كاهنه كاخ جمع پبنده. معبد ه پيله كاهنه نوم قيافا به. ^۴ آوه هنديگر بيم نقشه شون بكشش كه چه طزه بي صص صلم، عيسى دستگير بگرنده و بوكوشنده. ^۵ اما بواتشون: «آم كار ه عيده روزون مكرام، مبادا كه مردم شورش بكرنده.»

عيسى بيت عنيا

^۱ وختي كه عيسى بيت عنيا ده، جذاميه شمعونه كييه د به، ^۷ زنگي اى، اى مرمريه عطر قابييم كه گرون عطريم مشته به، چو ور بومه و آ لحظه كه عيسى سيفره سر نشته به، عطريش عيسى سر ايكه ^۸ شاگرده وختي امشون بوينت پر عصباني پبنده، بواتشون: «چرا اسراف كرى؟» ^۹ «تونسيُم آم گرون عطره گرون بخروشوم و چو پوله فقيران آدييوم.»

صرافان ور ننا تا وختي سفر د آگر دم اجو چو سودييم ايگيرم؟^{۲۸} آقنطاره چو كود ايگيرا و آديا اوى كه ده قنطار داره. ^{۲۹} چون به هر كه داره، ويستر آدايه بي تا فراوانى بداره؛ اما آ كه نداره، آ چي كه داره ني چوكو د آيگت بي. ^{۳۰} ام بي مصرفه نوكره تره سر تايريكيه د دراينا، يقايي كه برمنده و دندون دندونون سر فشار دينده.

داوريه روز

^{۳۱} «وختي كه انسانه زا اِشتن شكوه و جلاليم، همهى فرشته عون خمن با، اِشتن باشكوه پاتشاهي تخت سر نشه ^{۳۲} و همهى قومه چو پيش جمع بيبنده و چوپوني شارين كه گوسپندون بُزُن د جدا گره، مردمه جدا گره: ^{۳۳} گوسپندون راسه طرف و بُزُون اِشتن چپه طرف ني. ^{۳۴} اُخري پاتشاه به اوى كه چو راسه طرف اسنده وا: "اى شمائي كه چمن به شماهونش بركت بدا، بايا، و پاتشاهي ارث ببرا كه دنيا اول شما را آماده بيه به. ^{۳۵} چون وشيرم به، اميرون غذا بدا؛ تشيرم به، امنران آو بدا؛ غريب بيم، اميرون يقا بدا. ^{۳۶} لخت بيم، اميرون خلاو بدا؛ مريض بيم، چمن عبادت را بوميو؛ زندان بيم، چمن وينتنه را بوميو." ^{۳۷} اُخري صالح آدمه جواو دينده: "آقا، كي ايمون وشير بوينت و ايمون غذا بدا، يا تشير بيويتمون و ايمون آو بدا؟" ^{۳۸} كي ايمون غريب بوينت و ايمون يقا بدا و يا لخت بيش، و ايمون خلاو بدا؟ ^{۳۹} كي ايمون مريض و يا زندان بوينت و اشته ويتنه را بوميو ^{۴۰} پاتشاه جواو بدا: "حقيقتا، شما را وام آ چي اى كه شما چمن و لگ ترين برارون را بكه، چمنا كردرونه."

^{۴۱} «اُخري پاتشاه به آوه كه چو چپه طرف اسنده وا: "اى لعنت بيون، چمن دور ببا و آبديه آتش دله بشا آ آتشي كه شيطان و چو

٢٣ عیسی جواو بدا: «آ که اِشتن دسه چمن خمنای قدره ای دله کره، آو آمین تسلیم کره. ٢٤ انسانه زاهمنه که چو درباره مقدسه کتاب نیویشته بیاسه، چو را اتفاق دگنه، اما وای بحال کسی که چوه خیانتی ام، آم اتفاق انسانه زاسر با. چو را چاک تر به که هرگز دنیا نومیه به.» ٢٥ آ لحظه یهودا، آوی که گوییش عیسی خیانت بکره، جواو د بوات: «استاد، از آوم؟» عیسی جواو بدا: «ته اشتن بواتی!»

٢٦ وختی غذاشون خُردی، عیسی ناناش آگت و شکر کردنه پش، پارش بکه و اِشتن شاگردانش بدا و بوات: «بیگیرا، بُخرا! آم چمن بدن اِسه.» ٢٧ اُخری قدرش آگت و شکر کردنه پش، آوش بدا شاگردان و بوات: «شما همه از آم آخرا. ٢٨ چون که آم چمن خونه، که چوام تازه عهد مهر گرم. چمن خون ایکرده بی تا پر آدمان گناهان بخشسه بیبینه. ٢٩ شما وام از د آم انگوره دار میوه نخرم تا آ روزی که آجو تازه، چمن آسمانیه په پاتشاهی د، شما خمنای بُخرم.» ٣٠ اُخری، ای سرود خونتنه پش، زیتونه کوهه طرف راه دگتینه.

پطرس هاشا کردن پیشگوی

٣١ آموقع عیسی اجون بوات: «آشونه شما همن آمین تیناو آرزو، چون مقدسه نیوشته هان نیویشته بیاسه، «چوپونه زَنم» و گوسپندون رَمه پخش بینه.»

٣٢ اما از چمن زنده آبنیه پش، پیش تر از شما جلیل منطقه شیم.» ٣٣ پطرس چو جواو بوات: «حتی اگم همه آته تیناو بارزنده، از هرگز آته تیناو نازرم.» ٣٤ عیسی اجو بوات: «حقیقتا، اته وام آشون، پیش از ام که سوکوله

١٠ اما عیسی آمش بزونس و بوات: «چرا آم زَنک ناراحت کزو؟ آو چاکه کاریش چمن کرده. ١١ فقیره همیشه شما دویر و بر اِسنده، اما از همیشه شما خمنای نیم. ١٢ آم زَنک آم عطرش ایکه چمن سر و آمینش خشاردنه را آمادش کرده. ١٣ حقیقتا، شما وام همهی دنیا، هر یقا که آم انجیل اعلام بیی، آم زَنکه کار نی چو یادبود را واته بی.»

یهودا خیانت

١٤ اُخری یهودا اِسخریوطی که ایو از آ دوزنده شاگرد به، پشه سران کاهنان و ١٥ و بوات: «اگم عیسی شما ور تسلیم بکرم آمین چه آدیا؟» آوه سی نقره سکه شون اجوشون بدا. ١٦ آ لحظه یهودا فرصت پش گردسی تا عیسی تسلیم بکره.

آخرین شوم

١٧ بی خمیر مایه فطیره عیده اولین روز که هه پسخه عیده، شاگرده عیسی ور بومند و آپرسسشونه: «گوی کا اِشرا تهیه بوبنوم تا پسخ عید شومه بخری؟» ١٨ عیسی آجون بوات که شهر د فلان کسه ور بشا و آجو بوايا: «استاد واتشه: «چمن موقع نزدیک آبیاسه. گوم پسخ عیده شومه چمن شاگردانیتیم اِشته که د بخرم.» ١٩ شاگردان همنه که عیسی واتش به، بگردشونه و پسخ عید شومشون آماده بگه.

٢٠ شو ببه و عیسی اِشتن دوزنده شاگردانیتیم سفره سر بنشتنده. ٢١ شوم خُردنه موقعه، عیسی بوات: «حقیقتا، شما وام ای نفر شما میون آمین دشمنه تسلیم کره.» ٢٢ شاگرده پر ناراحت ببنده و ای نفر ای نفر عیسی کود آپرسسشونه: «آقا، از که آ آدم نیم؟»

عیسی گرفتار آیین

^{۴۷} وختی که عیسی لاوش گردی یهودا که ایو از آ دونزه شاگرد به، ای گروهی خمنّا که چماق و قمه شون د، آرسننده. آوه سران کاهنان و قوم شیخان طرف اومیه بنده. ^{۴۸} عیسی تسلیم کرار، یهودا، اشن همراهونش علامتی آدایش به و واتش به: «آوی که آز ماچش گرم، آوه؛ آجو بیگیرا.» ^{۴۹} یهودا البحل بیه عیسی ور و یوات: «سلام، استاد!» و عیسیش ماچ بگه. ^{۵۰} عیسی آجو یوات: «ای رفقی، آ کاری که چو را اومیش، بگه.» ^{۵۱} آخری آ گروه پیش بومند و عیسی سر ایگنیده و آجوشون دستگیر بگه. ^{۵۲} آم موقع عیسی همراهون د ای نفر اشن قَمِش بگیشیش و معبد پبله کاهنه نوکرش بزه و چو گوشش اییرشه. ^{۵۳} آما عیسی آجوش یوات: «قمه بنا چو بقا چون هر که قمه بگشه، قَمِیم کوشته بی. فکر کری نتونم چمن آسمانیه په کود بگوم ای لحظه دل دونزه لشکر فرشته ویشتر چما کمک را بخرسه؟» ^{۵۴} آگم آم کاره بکرم مقدسه نیوشته آن پیشگویی چمن درباره چه طره اتفاق دگنه؟» ^{۵۵} هه لحظه عیسی جماعتش یوات: «مگم از راهزنم که چماق و قمه ییم چمن پش آیو؟ از هر روز معبد د نِشْتِیم و تعلیم دای و آمزون دستگیر نکه. ^{۵۶} آما همه ی آم چیه گون اتفاق دگنه، تا پیغمبرون پیشگویی انجام بیی.» ^{۵۷} آخری همه ی شاگرده آجوشون تیناو بنا و دوشتنده.

عیسی محاکمه شورای یهود پیش

^{۵۷} آونی که عیسی شون دستگیر بکه، آجو معبد پبله کاهن ور ببرنده، که چو نوم قیفا به. پر معلمین تورات و شیخون جمع آبیّه

بخونیه، سه را آمین هاشا کری!» ^{۳۵} آما پطرس عیسیش یوات: «حتی آگم لازم بیی اشته خمنّا بمرم، آته هاشا نکرم.» آ ای شاگردان نی همنه بواتنده.

عیسی دعا باغ جُتسیمانی

^{۳۶} آخری عیسی اشن شاگردان خمنّا بیه بقایی که چو نوم جُتسیمانی به و آجونش یوات: «تا آز شیم پر و دوعا کرم، شما بییا بنشا.» ^{۳۷} آخری عیسی پطرس و زیدی د زارش، اشن خمنّا بیه. عیسی ناراحت و پریشان بیه، ^{۳۸} آجونش یوات: «زیاد غم و غرص د، نزدیکه بمرم. بییا وندر و چمنییم بیدار ببا.» ^{۳۹} آخری عیسی ایکه پیش بیه و زانوش بزه و اشن دیمش زمین سر اونا شه و دعاش بگه و یوات: «ای چمن په، آگم ممکنه آم عذاب قدره چمن دور بکه، آما نه چمن خواست د بلکم اشن ارادییم.» ^{۴۰} آخری اشن شاگردان ور آگردسش و بیوینتیه که آوه خُتنده. پس پطرسش یوات: «نتونسو ای ساعت چمن خمنّا بیدار ببا؟» ^{۴۱} بیدار ببا و دعا بکرا تا امتحان مبا. روح مشتاق اسه، آما جسم ناتوانه.» ^{۴۲} هنی دومین را بیه و دعاش بکه: «ای چمن په، آگم علایده راهی نی جز ام که ام عذاب قدره د آخرم، پس اشته خواسته انجام بی.» ^{۴۳} وختی آگردس و بیوینتیه که آوه خُتنده، چون، چون پلک سنگین بیه به. ^{۴۴} پس هنی آجونش ترک بکه و بیه و سومین را هه دعاش بگه. ^{۴۵} آخری عیسی شاگردان ور بومه و آجونش یوات: «هنوز خُتیو و استراحت کرو؟ ددسو ساعت نزدیکه و انسانه زا گناهکاران دستیم تسلیم بی.» ^{۴۶} اوپاب ببا پشوم. کسی که گوّه آمین تسلیم بکره آرسه.»

بوينت و به جماعتی که پر و ندرَد پنده بوات: «آم مردک عیسی ناصری خمنه به!»^{٧٢} پطرس هنی هاشاش بکه، و قسمش بکه که «از ام مردکه اونزوم.»^{٧٣} ایکه بعد، جماعتی که پر و ندرَد بنده، پیش بومند و پطرسشون بوات: «شکی نی که ته ای نفر از اونیش! اشته لاوکریته و لهجه د معلومه!»^{٧٤} پطرس اِشتن لعنت کردنش شروع بکه و قسمش بکه: «از اصلا آم مردکه آنزانم!» هه لحظه سوکوله بخونت.^{٧٥} اُخری پطرس عیسی لاوش ویر بایرد که واتش به: «پیش از آم که سوکوله بخونیه، ته سه را آمین هاشا کری.» پطرس اَبر بشه و زار زار پورِس.

یهودا خودکشی

٢٧ وختی روز ببه، همه ی سران کاهنان و قومه شیخان جمع ببنده و هندیکرییم مشورتشان بکه که عیسی بوکوشنده.^١ پس آجو دِبسه دسییم بیردند و پیلأس فرماندارشون تحویلشان بدا.^٢ وختی یهودا، هه کسی که عیسا ش خیانت بکه، بیویتیسه که عیسی شون محکوم کرده، اِشتن گرده کار د پشیمان ببه و سی نقره سکش سران کاهنان و شیخان آگاردونس و بوات:^٤ «از گنام کرده و بی گناهه آدمی، خون ایگرندنه را باعث بَیم.» اما اُون جواوشون بدا: «آجما چه مربوط؟ اِشتن زونی!»^٥ اُخری یهودا نقره سکه هانش معبد زمین ایگرَدش و اَبر بَشه و اِشتنش لافندنییم خفش بکه.^٦ اما سران کاهنان سکه شان زمین د جمع بکه و بواتنده: «آم سکه چون خونه پولنده، شرعاً روا نی که آجون دِگرم معبد صندوق دل.»^٧ پس مشورت کردنه پش، ا پولییم کوزه گره زمین شون بخری تا چویم غریبون را قبرستان رچ

بنده.^{٥٨} پطرس دور د عیسی پش بشه تا پيله کاهن حیاط آرسس پس دله بشه و نگهبانان خمنه بنشت تا یوینه آخر آم قضیه چه بی.^{٥٩} سران کاهنون و تمام یهودیه شورا اعضا تقلاشون بکه دروغیه شهادتی عیسی ضد آلونید تا آجو بوکوشنده؛^{٦٠} با آم که خلیون بومند و دروغیه شهادتشون بدا، اما نتوسنده دلیلی آلونید تا بتوند عیسی بوکوشنده. آخر سر د نفر پیش بومند^{٦١} بواتشون: «آم مردکه واتشه، "از تونم خدا معبده خراو بگرم و سه روز دل آجو هنی رچ بگرم."»^{٦٢} اُخری معبده پيله کاهن اوپاب ببه و عیسا ش بوات: «جوابی نِداری بدی؟ ام چیه که ام مردک اِشته ضد وا؟»^{٦٣} اما عیسی هیچی نوات. پيله کاهن بوات: «آته قسم دیم آخدای که زندعه، آجما بوا ته مسیح موعود، خدا زایش؟»^{٦٤} عیسی جواو بدا: «ته اِشتن همنه بواتی! شما را وام که چمه پش انسانه زا وینا که خدای قادره راس دَسْت نشته، و آسمونه ابرون سر آ.»^{٦٥} اُخری معبده پيله کاهن اِشتن خلاو یخش اوزارونیسشه و بوات: «کفرش بوات! د شاهد چرا اسه؟ همن چو کفر بشنوس،^{٦٦} شما حکم چیه؟» جواو د بواتشون: «چو سزا مرکه!»^{٦٧} اُخری عیسی دیمه لش آوشون ایکه، آجوشان بزه. بعضی نی آجوشان سیلی بزه،^{٦٨} بواتشون: «ای مسیح، غیب د بوا بیوینوم که آتش بزه؟»

پطرس هاشا

^{٦٩} پطرس کییه برسر، حیاط د نشته به که ای کنیزی چو ور بومه و بوات: «ته هه عیسیای جلیلی بیش!»^{٧٠} اما پطرس همن پیش هاشاش بکه و بوات: «نزونم چه وای!»^{٧١} پطرس وختی که بره ور بشه کنیزی آجوش

کود آپرسس: «پس عیسی یم که اجو مسیح وانه، چه بکرم؟» هْمُن بواتند: «اجو صلیب سر بوکوش!»^{۲۳} پیلانُس آپرسس: «چرا؟ چه بدی ایش کرده؟» اما اُون پلندر جیکيله شون بکه: «اجو صلیب سر بوکوش!»

^{۲۴} وختی پیلانُس بوینتسه که چو تلاش بی فایده اِسِه و شورش بی، آوش آخاست و اِشتن دسش مردمه پیش بِشو و بوات: «ام مردکه خون چمن گردن نی. اِشتن زونوا!»^{۲۵} مردم هْمُن بواتشون: «چو خون چما گردن و چما خوردگون گردن بی!»^{۲۶} آ موقع پیلانُس، بازا باسش چون را آزاد بکه و دستورش بدا تا عیسی شلاق بزنده، اُخری اجو صلیب سر بوکوشنده.

عیسی مسخره کرن

^{۲۷} فرماندار سربازه، عیسی شون ببه فرماندار کاخه حیاط و همهی سربازه عیسی دویره جمع ببنده.^{۲۸} اُون عیسی خَلاوشون اَبر بایرد، و ارغوانیه آبایی چو دوش سر بِناشون^{۲۹} و تاجی تیکیم بَوَتشونه عیسی سر بِناشون و ای چویی چو راسه دسشون بدا. چو پیش زانوشون بزسه، و مسخره کردنیم بواتشون: «سلام بر یهودیان پاتشاه!»^{۳۰} اُون عیسی سر لَش آو ایگردیند، چوشون، چو دَس دَ ایگنَشون و آ چویم چو سرشون بزه.^{۳۱} چو مسخره کردنه پش، اباشان عیسی جان اَبرشون بایرد و اِشتن خلاوشون اجو دکردنده و آجوشون ببه تا صلیب سر بوکوشنده.

عیسی صلیب سر کوشتن

^{۳۲} وختی که اَبر بِشنده ای مردکییم دیمادیم ببنده که چو نوم شمعون به، قِزوان اهالی به، آجوشون مجبور بکه که عیسی صلیبه چو پَش

بکرنده.^۸ چمه خونین آ مکان تا هاروین روز «خونه مزرعه» وانه.^۹ هِمَنه، اِرمیای پیغمبره پیشگوی اتفاق دگت که واتش به: «اُون سی نقره سکشون اوگت، قیمتی که اسراییل قوم، چون را بنا،^{۱۰} و آوه کوزه گره زمین شون بخری، همنه که خداوند اَمِن واتش به.»

محاکمه پیلانُس پیش

^{۱۱} اما عیسی فرماندار پیش وِندرد. فرماندار چو کود آپرسس: «تَه یهودیان پاتشایش؟» عیسی جواو بدا: «تَه هِمَنه وای!»^{۱۲} اما اَ زَمُون که سران کاهنان و شیخان اجوشون تیمت بزه هیچ جوابیش ندا.^{۱۳} پس پیلانُس عیساش بوات: «تَشَتَوِی اِشته ضد چه وانه؟»^{۱۴} اما عیسی چو جواوش ندا، حتی ای تیمتیشینی جواو ندا، هِمَنه که فرماندار پر تعجب بکه.

^{۱۵} فرماندار رسمش دَ که پسخ عیده موقع ای زندانی ای مردمه انتخابیم آزاد بکَره.^{۱۶} آ وقت زندانی معروفی زندان به که چو نوم بازا باس به.^{۱۷} پس آ زَمُون که مردم جمع ببنده، پیلانُس چون کود آپرسس: «گوا آ که شَما را آزاد بکرم، بازا باسه یا عیسی که آجو مسیح وانه؟»^{۱۸} امش بوات چون زونستی که پَخیلی سَر عیسی تسلیم کردنه.^{۱۹} وختی که پیلانُس داوری تخت سر نشته به، چو زَنگ چو را پیغامیشی بدا، بوات: «ام صالحه مردکییم کار مَدا، چون هارو درباره چو خاویم وینته که اَمِنش عذاب بدا.»^{۲۰} اما سران کاهنون و شیخون، جماعتشون قانع بکه تا پیلانُس کود بگوینده که بازا باس آزاد بکَره و عیسی بکُشه.^{۲۱} فرماندار هنی آپرسس: «کومین آز ام دَ نفر شَما را آزاد بکرم؟» اُون جواوشون بدا: «بازا باسه.»^{۲۲} پیلانُس چون

«ام مردک ايليا پيغمبره ونگ کره.»^{٤٨} ای نفر از اوه اَلِیخِل پَدَوسش و اسفنجیش باید آجوش تُرِسه شراویم مَشَت بکه و چوپیش چو سر بنا و بَرَدشه عیسی گره پیش تا آخره.^{٤٩} اَمّا علایده نفر بواتشون: «چو آم کار مدا بارز بیونوم ایلِیا پیغمبر چو نجات داینه را آ؟»^{٥٠} هنی عیسی بلنده صَصِیم جیکیش یکه و جانش بدا.^{٥١} آ لحظه معبدِه پَرَدِه آروازه تا اشنیو د پاره ببه. زمین بلرزسه و سگه آشکاجسِنده.^{٥٢} قبره نی آبنده و خیلی از مقدسه آدم که مرده بنده، زنده آبنده.^{٥٣} آوه قبر د آبر بومنده و عیسی زنده آبیته پَش، بشنده مقدسه شهر که هه اورشلیمه و اِشتنشون خیلونشون نشان بدا.^{٥٤} وختی که سربازان فرمانده و سربازانی که عیسی صلیبه بِن پنده تا نگهبانی پدینده، زمین لرزه و همهی اتفاقانشون بوینت پر بترسِنده، بواتشون: «واقعا که ام مردک خدا زا به.»^{٥٥} پر زَنکون نی پر پنده و دور د دِشَتینده. آون جلیله منطقه د عیسی پَش اومیه پنده تا چورا خدمت بکرند.^{٥٦} چون میون مریم مجدلیه و مریم یعقوب و یوسفه ما، و زیدی زارون ما نی پنده.

عیسی خشاردن

^{٥٧} غروو دم، پولداره مردکی راهه اهالی که چو نوم یوسف به، و ای نفر از عیسی شاگردان به،^{٥٨} بَشه پِیلاُس وَر و عیسی جنازش بگوس. پِیلاُس دستورش بدا که جنازه اجو بدینده.^{٥٩} یوسف جنازش اوگت آپِچسشه ای تمیزه کتانه کفی^{٦٠} و تازه مقبره ای که اشنا صخره د تاشَسش به، بناشه و پيله سیگی مقبره پیشش بناشه و بَشه.^{٦١} مریم مَجْدَلِیه و آ ای مریم پر، مقبره پیش نشته پنده.

بیره.^{٣٣} وختی یقایی که جُلجُتا یعنی جمجمه واتشونه، آرسِنده،^{٣٤} سربازه عیسی شون شراوی بدا که زردآبیتم آمیخته به. اَمّا وختی عیسی آجو بچشیش، نگوسشه آجو آخره.^{٣٥} آ موقعی که عیسی شون صلیبه سر ببه، چو خلاون تقسیم کردنه سر، اِشتن میانشون قرعه درایت^{٣٦} اُخری بنشتنده و پر نیگهبانی شان بدا.^{٣٧} آون عیسی جرمشان تخته ای سر بینوشتون و چو صلیب سر بزشون: «ام عیسی، یهودیان پاتشاه.»

^{٣٨} د راهزن نی عیسی خمنّا صلیب سرشون ببه، ای نفر چو راسه طرف و آ ایو چو چپه طرف.^{٣٩} رهگذرون اِشتن سرشون تکان دایی و دِشمون دایینیم^{٤٠} واتشونه: «ته ای که گوسی معبدِه خراب بکری و سه روز هنی اجو رچ بکری، هِنَه اِشتن نجات بده! اگم ته خدا زایش صلیب سَر بوره اشنیو!»^{٤١} سران کاهنان و تورات معلمین و شیخون نی ریشخندیم واتشونه:^{٤٢} «علایده آدمش نجات بدا، اَمّا نتونه اِشتن نجات بدی. اگم اسراییل قومه پاتشاهه، هِنَه صلیبه سر اشنیو با تا اجو ایمان بایروم.»^{٤٣} آو خدا توکل داره، پس اگم خدا چوعیم خُشه، آجو نجات بدی. چون ادعاش کردی که از خدا زایسیم!»^{٤٤} آ د راهزن نی که چو خمنّا صلیب سر مصلوب بیه بنده، آوشون دِشمون دایی.

عیسی مردن

^{٤٥} ظهر ساعت دوزنه تا سه بعدظهر، تاریکی همه آ سرزمینش بگت.^{٤٦} ساعت نزدیک سه به، عیسی بلنده صَصِیم دادش بگه: «ایلی، ایلی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «چمن خدا، چمن خدا، چرا آمیز تیناو پنا؟»^{٤٧} بعضی از آوه که پر وندرد پنده امشون بشنوس، بواتشون:

مقبره نگهبانه

بوايا که "آو زنده آبیاسه و شَما پیش شی جلیل منطقه، شَما پر اجو وینا." ویررون بی آ چیم که بوات! ^۸ پس زَنکون ترس و پر شادییم التَّحَل مقبرشون ترک بکه و پشندۀ تا آم خَوَر عیسی شاگردان بدینده. ^۹ ای دَفَه عیسی چونیم دیمادیم ببه و بوات: «سلام بر شَما!» زَنکون پیش بومند و عیسی پا دگتندۀ و آوشون پرستش بگه. ^{۱۰} آ موقع عیسی اجونش بوات: «مترسا! پشا و چمن برارون بوايو که بیشینده جلیل منطقه. پر، آمین وینده.»

نگهبانان گزارش

^{۱۱} وختی که زَنکون راه دَ بندۀ، چند نگهبان بشندۀ شهر، همه ی اتفاقشان سران کاهنان را بواتند. ^{۱۲} آوَن نی شیخون ویتنه و مشورت کردن پش، سریازونشون زیادَ پولیشون بدا، ^{۱۳} و بواتند: «مردم گون بوايا که "چو شاگردۀ شَوانه بومند و آ زُمونی که اما خُته بیوم چو جنازشون بدُزیشونه." ^{۱۴} و اگم ام خَوَر فرماندار گوش آرسه، اما اِشتن آجو راضی کروم تا شَما را مشکلی پیش ما.» ^{۱۵} پس پولشان ابگت و هه کاری که آون واتشون به بکردندۀ. تا هاروپین روز ام داستان یهودیان میان اِسَه.

پيله وظیفه

^{۱۶} آ موقع آ یازده شاگرد جلیل منطق دَ بشندۀ آ کوهی که عیسی واتش به آجون، پر وینه. ^{۱۷} وختی پر، عیسی شون پوینت آجوشون پرستش بگه. اما بعضیه شکشون بگه. ^{۱۸} آ موقع عیسی پیش بومه و بوات: «همه ی قدرت آسمان و زمین سَر آمِنشون دایه. ^{۱۹} پس پشا و همه ی قومان چمن شاگرد بکرا و آجون، په نوم و زا نوم و روح القدوس نومییم تعمید

^{۱۲} ای روز پَش، که «یهودیون آماده بینۀ روز» پش به، سران کاهنون و فریسی فرقه عالمه پیلأُسَه ور بشندۀ، بواتشون: ^{۱۳} «قربان! ویرماون اسه که آ حَقَه باز وختی زنده به، بوات، "از سه روز پَش زنده بیم." ^{۱۴} پس دستور آده که مقبره دَ تا سومین روز نگهبانی بکردنۀ، مبادا که چو شاگردۀ بیشینده، جنازه بدزنده و مردم بوانده که "آو زنده آبیاسه"، که اگم بتوننده آم کاره بکردنۀ، چو آخریه حَقَه، چو اولیه حَقَه دَ بدر بی.» ^{۱۵} پیلأُس جواو بدا: «شَما اِشتن ای دستۀ نگهبان دارا. پشا و هرطور که صلاح وینا، مقبره ویراجون ببا.» ^{۱۶} پس بشندۀ و مقبره سیگه شون مُهر و موم بگه و نگهبانونی پر پناشون تا مقبره ویراجون ببینده.

عیسی زنده آیین

۲۸ ای روز یهودیان مقدسه شنبه روز پش، که هفته اولین روز به، هوا روشن آیینۀ موقع، مریم مجدلیّه و آ ای مریم مقبره ویتنه را بشندۀ. ^۲ ای دَفَه پيله زمین لرزه ای بومه، چون خداونده فرشته آسمان دَ نازل ببه و بشه مقبره طرف و سیگش چو پیش دَ کنارش بزه و چو سر بنشت. ^۳ فرشته دیم، آسمانه برقه شارین سوش زَی و خلاوش برِف شارین سیبی به. ^۴ نگهبانان چو ویتنیم ترس دَ لرزستینده، و مردعون شارین ببندۀ! ^۵ اُخری فرشته آ زَنکونش بوات: «مترسا! چون که زونم عیسی پَش گردا که صلیب سر کوشته ببه. ^۶ آو بیبا نی، چون همنه که واتش به، زنده آبیاسه! بایا و یقای که چو جنازشون نایه به، یوینا ^۷ اُخری اَلْبَحَل پشا و چو شاگردان

غسل بديا؛ ٢٠ و آجون ياد بديا كه هر چه شَمَام فرمان داعه، انجام بدينده. پِزونو از تا آخر زمون، هر روز شَما حَمْنَا اِسِيْم!»

